

UDSKRIFT
AF
SØ- & HANDELSRETTENS DOMBOG

DOM

Afsagt den 21. december 2016

P-18-13

A

(advokat Niels Thestrup)

mod

Amagerbanken A/S u/konkurs

(advokat Boris K. Frederiksen)

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag drejer sig om, hvorvidt Amagerbanken A/S (herefter "Amagerbanken") har handlet ansvarspådragende over for A, og som følge heraf er erstatningsansvarlig for As tab ved, at As aktier i Amagerbanken er uden værdi.

-

A har nedlagt påstand om, at Amagerbanken A/S under konkurs, tilpligtes at anerkende, at 631.310 kr. af den af A ved brev af 6. maj 2011 anmeldte fordring har status af krav i boet i henhold til konkurslovens § 97. Påstandsbeløbet udgør udgifterne til As køb den 2. september 2010 af nominelt 200.000 kr. aktier i Amagerbanken A/S

Konkursboet har påstået frifindelse.

Sagens hovedtemaer og sagsfremstilling

Parterne er enige om at spørgsmålene til vurdering i sagen kan opdeles i følgende 4 temaer:

For det første hvorvidt Amagerbanken er erstatningsansvarlig som følge af et væsentligt mangelfuldt prospektmateriale i forbindelse med emissionen i 2010, eller om Amagerbanken er erstatningsansvarlig som følge af, at der ikke er givet tilstrækkelige oplysninger til markedet om bankens økonomiske forhold i medfør af værdipapirhandelslovens § 27.

I den forbindelse er det et tema, hvorvidt Amagerbankens bestyrelse og direktion inden gennemførelsen af aktieemissionen i september 2010 havde eller burde have haft viden om, at i hvert fald Finansiell Stabilitet var af den opfattelse, at der var behov for yderligere nedskrivninger end de nedskrivninger, som var oplyst i prospektet og meddelt til markedet i øvrigt, herunder om dette i så fald ville kunne resultere i et ansvar for Amagerbanken.

For det andet hvorvidt Amagerbanken har handlet ansvarspådragende i forbindelse med bestyrelsens beslutning om at foretage kapitalrejsningen i sommeren 2010, herunder når der henses til bankens viden omkring Finansiell Stabilitet og Finanstilsynets forskellige vurderinger.

For det tredje hvorvidt Amagerbanken har handlet ansvarspådragende i forbindelse med bestyrelsens beslutning om at nedskrive for ca. kr. 3,1 mia. for 4. kvartal 2010, hvilket indebærer, at Amagerbanken skulle afvikles efter Bankpakke III.

Herunder er det et tema, hvorvidt de forskellige vurderinger af behovet for nedskrivninger og solvensreservationer på de samme engagementer før og efter emissionen medfører, at Ledelsens beslutning om yderligere nedskrivninger i februar 2011 er ansvarspådragende for Amagerbanken.

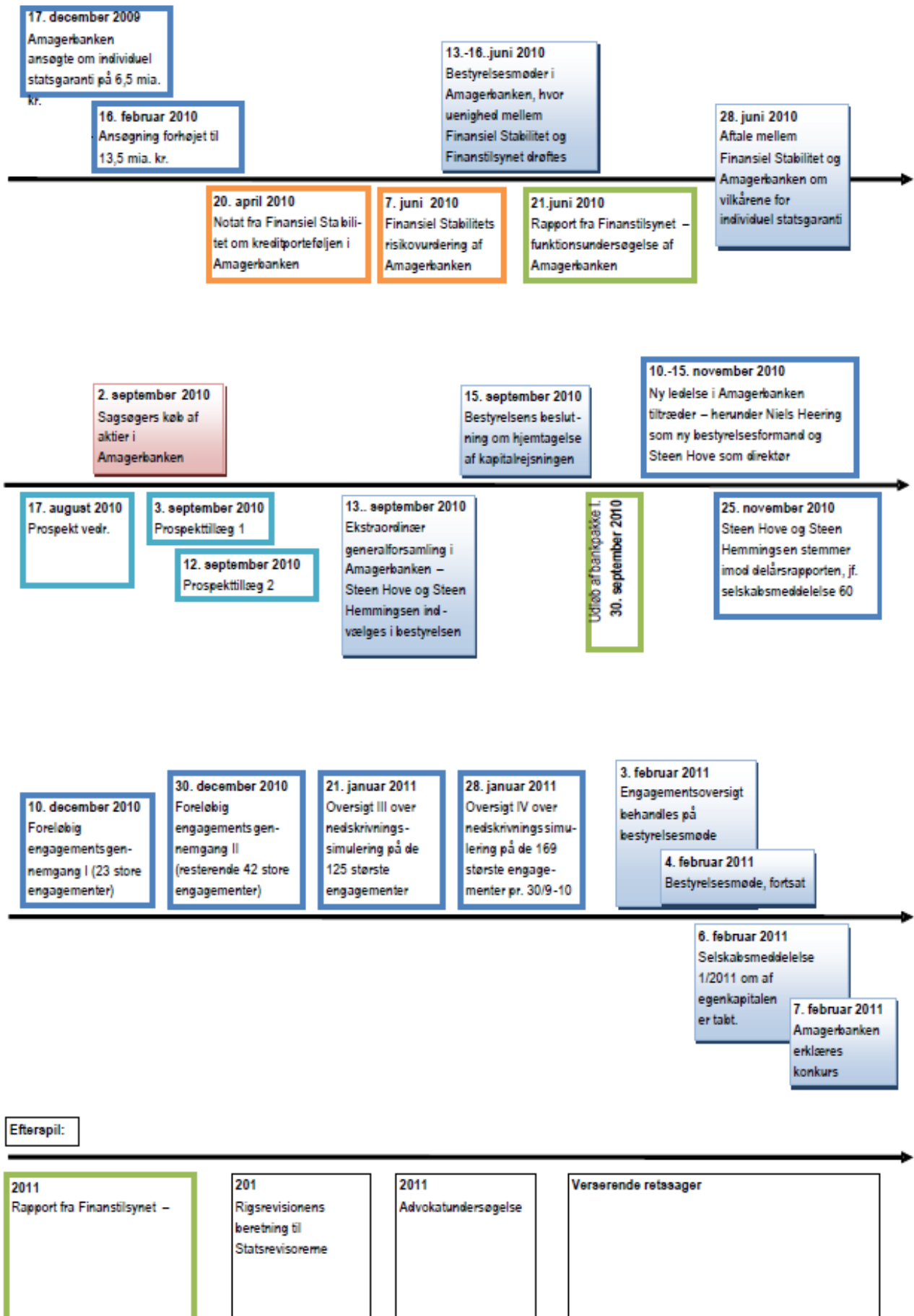
I forlængelse heraf er det nødvendigt at vurdere, om der foreligger kausalitet henset til, at Finanstilsynet og Rigsrevisionen har konkluderet, at Amagerbankens konkurs skyldtes forværringer i 4. kvartal 2010, og ikke ændringerne i det ledelsesmæssige skøn.

For det fjerde er det et tema, hvorvidt en aktionær overhovedet kan rejse erstatningskrav mod Amagerbanken for beslutninger truffet af Ledelsen.

Gennemgangen af sagens faktiske omstændigheder er opdelt i følgende hovedafsnit:

- I. Forløbet vedr. Amagerbankens ansøgning om og Finansiell Stabilitets bevilling af individuel statsgaranti under bankpakke 2 (ultimo 2009 til ultimo juni 2010)
- II. Forløbet vedr. aktieemission - prospektet (juli-august 2010)
- III. As aktietegning (2. september 2010)
- IV. Bestyrelsens beslutning om gennemførelse af kapitaludvidelsen, herunder bestyrelsesmøderne i september 2010
- V. Forløbet efter kapitaltilførslen, herunder bestyrelsens gennemgang af engagementer og nedskrivninger (ultimo september 2010 frem til konkursdekret 7. februar 2011)
- VI. Efterfølgende undersøgelser og rapporter
- VII. Andre retssager

På næste side er indsat en grafisk oversigt med en tidslinje hvor sagens hovedbegivenheder fremgår:

I. Forløbet vedr. Amagerbankens ansøgning om og Finansiell Stabilitets bevilling af individuel statsgaranti under bankpakke 2.

Amagerbanken ansøgte i december 2009 Finansiell Stabilitet om individuel statsgaranti på 6,5 mia. kr. og forhøjede kort tid herefter sin ansøgning til 13,5 mia. kr.

Finansiell Stabilitet foretog herefter – således som foreskrevet i lov om finansiell stabilitet – en kreditvurdering af Amagerbanken samt en kreditmæssig gennemgang af bankens 35 største engagementer, herunder bankens største ejendomsengagementer. Finansiell Stabilitet udarbejdede i den forbindelse bl.a. to interne notater, "Gennemgang af kreditporteføljen i Amagerbanken", af 20. april 2010, og notatet "Amagerbanken – Risikovurdering" af 7. juni 2010.

Finansiell Stabilitets notat af 20. april 2010 indeholder følgende afsnit i konklusionen:

"...

Banken har en meget stor eksponering i ejendomsengagementer med stor kreditrisiko. De meget svære markedsforhold, som forventes også at være gældende i de kommende år, vurderes at gøre det vanskeligt for banken at nedbringe disse risici.

Banken har en lang række engagementer, hvor kunderne ikke har nogen betalingsevne. Engagementerne føres derfor for bankens egen regning og risiko. Vi vurderer, at banken værdisætter pantsikkerheder i fast ejendom for optimistisk.

Kreditteamet har vurderet, at der foreligger OIV* i 26 af de gennemgåede 35 engagementer.

På det foreliggende grundlag estimerer vi, at der på de gennemgåede engagementer jf. vedhæftede bilag, bør foretages yderligere nedskrivninger i niveauet kr. 1.700 – 2.500 mio.

..." [*OIV = Objektiv Identifikation for Værdiforringelse]

På bestyrelsesmødet den 29. april 2010 orienterede Jørgen Brændstrup bestyrelsen om et møde afholdt med Finanstilsynet den 28. april 2010. I referatet fra bestyrelsesmødet hedder det:

"... tilsynet ønskede at drøfte udviklingen i udvalgte engagementer samt bankens solvensbehov. Der var p.t. udestående fra mødet omkring mernedskrivningsbehov ... Der udestod ligeledes gennemgang af et antal engagementer, som tilsynet ønskede at drøfte førstkommande mandag.

-

Endelig havde Finanstilsynet ønsket et møde med revisorerne, som var berammet til tirsdag den 4. maj 2010.
..."

I starten af april 2010 havde Finansiell Stabilitet endvidere orienteret Finanstilsynet om, at selskabet var utryk ved Amagerbankens solvensmæssige position, og i den følgende periode foretog Finanstilsynet sin egen gennemgang af bl.a. 42 af bankens engagementer, herunder også de 35 engagementer, som Finansiell Stabilitets undersøgelse havde omfattet.

Der var i april-maj 2010 indgående drøftelser mellem Finansiell Stabilitet og Erhvervs- og Vækstministeriet om resultatet af Finansiell Stabilitets undersøgelse og bekymring for at skulle tildele Amagerbanken den ansøgte statsgaranti på 13,5 mia. kr.

Finanstilsynet udarbejdede i den forbindelse notat af 18. maj 2010:

"...

FT's gennemgang viser, at bankens solvensbehovsopgørelse metodemæssigt afspejler Erhvervsankenævnets kendelse af 29. oktober 2009 samt FT's vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov for pengeinstitutter af 18. januar 2010.

Det er dog FT's vurdering, at der i forhold til 31. december 2009 er behov for nye nedskrivninger på mindst 127 mio. kr. udover foretagne nedskrivninger (netto) på 103 mio. kr. i 1. kvartal 2010. Herudover er der efter FT's vurdering behov for en forøgelse af den tilstrækkelige basiskapital på 255 mio. kr. til yderligere risikoafdækning.

Den tilstrækkelige basiskapital opgøres til 3.168 mio. kr. – svarende til et individuelt solvensbehov på 12,9 pct. pr. 1. april 2010 – efter de ovennævnte nedskrivninger. Det høje solvensbehov skal ses i lyset af, at:

- Ejendomsmarkedet fortsat er meget stillestående og kun få ejendomsengagementer er blevet nedbragt
- Bankens kreditrisici øges, hvis renten stiger. En stigning i renten vil betyde en stigning i nedskrivningerne.
- Der er sket en vis forværring af kreditbogen.
- Ejendomsengagementerne med negativ likviditet vokser som følge af, at banken bevilger forøgelser frem for at lade kunderne gå konkurs eller nulstille renten.

- Banken er fortsat meget afventende i forhold til at realisere nødlidende engagementer. Det vil konkret sige at få solgt de aktier og virksomhedsobligationer, der kan realiseres i det nuværende marked.

Den faktiske basiskapital udgør efter indregning af de nye identificerede nedskrivninger 4.094 mio. kr., svarende til en faktisk solvens på 16,7 pct. Det er dermed FT's vurdering, at banken opfylder det individuelle solvensbehov og det individuelt fastsatte solvenskrav.

Det fremgår af Finansiell Stabilitets notat af 7. juni 2010, at Finansiell Stabilitet ikke blot fastholdt det vurderede nedskrivningsbehov, men i tillæg hertil fandt, at der var et "specifikt solvensbehov":

"Kreditteamets gennemgang af 35 store engagementer i Amagerbanken blev rapporteret i notat af 20. april 2010. Vurderingen resulterede bl.a. i et behov for yderligere nedskrivninger i niveauet kr. 1.700-2.500 mio.

På de gennemgående store engagementer havde banken opgjort et samlet individuelt solvensbehov på 573 mio. ud over det generelle solvensbehov på 5,31%. Ved vor drøftelse med Finanstilsynet (FT) blev oplyst, at ud af bankens kapitalreservation på kr. 557 mio. til dækning af svage engagementer vedrører ca. kr. 400 mio. engagementer, som Kreditteamet har gennemgået. Kreditteamet lavede ingen specifik vurdering af solvensbehovet på engagementerne, men anførte, at det afsatte solvensbehov ikke i fuldt omfang vil kunne anvendes til dækning af det vurderede nedskrivningsbehov, idet vi vurderede, at der på en række af engagementerne var behov for at opretholde, respektive nyafsætte, et vist solvensbehov til dækning af ikke nedskrevne risici.

Det er vurderingen at det nødvendige solvensbehov til specifikke kreditrisici på de gennemgåede engagementer bør udgøre min. 300 mio.

...

Med udgangspunkt i Kreditteamets vurdering af et yderligere nedskrivningsbehov på kr. 1.700-2500 mio. og et specifikt solvensbehov til de gennemgåede engagementer på min. kr. 300 mio. – i alt kr. 2000-2800 mio. kan forskellen mellem FS og FT anslås til at ligge i niveauet kr. 555 – 1310 mio. med de nævnte forbehold.

Gennemgangen af engagementerne hos FT viste, at forskellen i vurderingerne primært kan henføres til følgende forhold:

A. Engagementer hvor FS har vurderet, at der foreligger O.I.V. og hvor PD* vurderes forskelligt.

B. Forskel i vurdering af nedskrivningsbehov hvor FS vurderer værdi af pant i ejendomme med baggrund i et afkastkrav, som angivet i kendelse fra Erhvervsankenævnet, men hvor FT beregner nedskrivningsbehovet med baggrund i de af banken opstillede betalingsrækker tilbagediskonteret med lånets rente. Med opretholdelse af den oprindelige lånemarginal vil sikkerhederne stige i værdi med en faldende rente. Med det aktuelle renteniveau er der eksempler på, at der anvendes diskonteringsrente i underkanten af 3%.

..." [*PD = Probability of Default]

I referat af bestyrelsesmøde i Amagerbanken den 13. juni 2010 fremgår følgende:

"...

Formanden oplyste, at han havde etableret møde med to store, institutionelle investorer med henblik på at søge rådgivning om og vurdering af kapitaliseringssituationen.

... Drøftelserne dækkede hele spekteret fra kapitalfremskaffelse over partnere til at kapitulere over for Finansiell Stabilitet, og der arbejdes med en liste over handlingsmuligheder inden for den meget snævre tidsramme.

Det noteredes, at også ... var forundrede over de af FS tilkendegivne vilkår, der syntes at være i indbyrdes konflikt omkring udefrakommende kapital med samtidig afgivelse af varetoret til FS.

Der var ganske åbenbart forskelle i Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets vurdering af bankens samlede stilling, men bestyrelsen fandt det betryggende, at FT endnu en gang efter 1½ år havde fundet banken solvent.

..."

Der blev den 15. juni 2010 afholdt møde mellem repræsentanter fra Finansiell Stabilitet og Amagerbankens daværende bestyrelsesformand N.E. Nielsen og administrerende direktør Jørgen Brændstrup. Det fremgår ikke af referatet fra mødet, hvorvidt notatet af 7. juni 2010 blev drøftet, men de deltagende repræsentanter fra Finansiell Stabilitet gav bl.a. udtryk for følgende:

"Der mangler iflg. FS opfattelse betydelige nedskrivninger især inden for ejendomsmarkedet.

...

Vi har kigget i bøgerne og kommet frem til betydelige behov for nedskrivninger.

...

Denne diskussion afspejler den afgrundsdybe forskel, der er mellem banken og FS. FT har vurderet, at banken er solvent, derfor skal vi vurdere, om vi kan stille en garanti i forhold til kravet om forsvarlighed.

...

Bør banken ikke snart erkende situationen og indse, at banken ikke kan magte tingene og overlade afviklingen til FS.

...

Det er et problem, hvis FS repræsentanter skal underskrive et halv års regnskab, hvor vi slet ikke tror på, at nedskrivningerne er tilstrækkelige.”

På bestyrelsesmøde den 16. juni 2010 redegjorde formanden for møder den 15. juni 2010 med henholdsvis bestyrelsesformand i Finansiell Stabilitet, Henning Kruse Petersen, og senere same tillige med flere repræsentanter for Finansiell Stabilitet. I referatet hedder det herom blandt andet:

“... ”

... N.E. Nielsen havde på mødet udtrykt respekt for, at man ønskede indflydelse når der skulle stilles garanti af den omhandlede størrelse, men han rejste spørgsmålet om form og omfang, idet det havde formodningen imod sig, at der kunne rejses kapital af nævnte omfang samtidig med at FS fik vetoret på alle væsentlige beslutninger. Det var opfattelsen at HKP var enig i disse synspunkter.

... Jakob Brogaard havde givet udtryk for, at bankens nedskrivninger skulle øges væsentligt uanset Finanstilsynets vurderinger, og man havde en drøftelse af ejendomsområdet. Det var Brogaards opfattelse, at eventuelle bestyrelsesmedlemmer udpeget af FS ville forlange mernedskrivninger allerede pr. 30. juni uanset Finanstilsynets vurderinger. HKP havde oplyst, at Finanstilsynet havde givet udtryk for, at de ikke havde noget grundlag for at ændre den fastsatte individuelle solvens.

...”

Endvidere sendte Finansiell Stabilitet brev af 22. juni 2010 til Amagerbankens bestyrelse, hvori bl.a. fremgår følgende:

“Den 15. juni 2010 afholdt repræsentanter for bankens bestyrelse og direktion møde med formandskab og direktion for Finansiell Stabilitet.

På mødet kunne det blandt andet konstateres, at banken har en væsentligt mere positiv vurdering af især ejendomsmarkedet end Finansiell Stabilitet, hvilket medfører, at Finansiell Stabilitet vurderer, at der opstår behov for yderligere nedskrivninger på bankens engagementer inden for dette segment.”

Finanstilsynets ”Rapport om funktionsundersøgelse i Amagerbanken A/S” blev den 21. juni 2010 sendt til bestyrelsen og direktionen for Amagerbanken A/S.

Der var de følgende dage forhandlinger mellem N.E. Nielsen og Henning Kruse Petersen om vilkårene for tildeling af statsgaranti, herunder størrelsen af den ønskede forøgelse af basiskapitalen. Der blev løbende holdt bestyrelsesmøder herom.

Finansiell Stabilitet tildelte herefter en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr. til Amagerbanken. Aftalen blev indgået den 28. juni 2010 og offentliggjort af banken samme dag i selskabsmeddelelse nr. 10-2010:

”Aftale med Finansiell Stabilitet A/S

Amagerbanken har indgået aftale med Finansiell Stabilitet A/S om udstedelse af individuel statsgaranti for 13,5 mia. kr. for bankens udstedelse af obligationer med løbetid indtil medio 2013.

Ved obligationsudstedelsen vil bankens funding i den nævnte periode blive sikret.

I aftalen er fastlagt en række vilkår, som blandt andet omfatter, at banken skal have tilført 750 mio. kr. i basiskapital (egenkapital eller ansvarlig lånekapital) til styrkelse af bankens kapitalgrundlag og solvens. Herudover foreslår Finansiell Stabilitet A/S to personer, der skal indvælges i bankens bestyrelse, og som med Finansiell Stabilitet A/S får indflydelse på Amagerbankens udvikling i garantiperioden. Disse vilkår skal være opfyldt senest den 15. september 2010.

...

Finanstilsynets undersøgelse af Amagerbanken

Amagerbanken har samtidig modtaget skrivelse af 28. juni 2010 om Finanstilsynets inspektion i banken i april/maj 2010. Ved inspektionen gennemgik Finanstilsynet 53 udvalgte udlånsengagementer blandt bankens største engagementer.

På baggrund af inspektionen meddeler Finanstilsynet, at det er Finanstilsynets vurdering, at bankens solvensbehovsopgørelse metodemæssigt afspejler Erhvervsankenævnets kendelse af 29. oktober 2009 samt Finanstilsynets vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov for pengeinstitutter af 18. januar 2010.

Finanstilsynet fandt dog, baseret på gennemgangen af de store engagementer, at bankens solvensbehov skulle øges. ...

Finanstilsynets notat om inspektionen offentliggøres i sin fulde ordlyd på bankens hjemmeside efter reglerne i bekendtgørelse om penge- og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af instituttet.

...

Nedskrivninger foranlediget af valutakursudvikling

Visse af Amagerbankens kunder har konstateret store værditab som følge af meget kraftige udsving i visse valutaer i 2. kvartal. Nedskrivninger vil som følge af valutakursudviklingen i 2. kvartal på disse kunders engagementer blive forøget for 2. kvartal med et beløb i niveauet 300 mio. kr. Disse kunders valutapositioner er lukket. Banken forventer fortsat en basisindtjening indenfor for hele året indenfor det interval som meddelt den 29. april 2010 før nedskrivninger og sektorrelaterede omkostninger. Nedskrivningerne, der er forårsaget af valutakursudviklingen vil føre til et negativt resultat for første halvår 2010. Amagerbanken forventer at offentliggøre resultat for første halvår den 16. august 2010.

..."

Samme dag, den 28. juni 2010, blev Finanstilsynets rapport om inspektion i Amagerbanken april/maj 2010 offentliggjort.

Det var et vilkår i aftalen, at Finansiell Stabilitet skulle have ret til at udpege to bestyrelsesmedlemmer, som sammen med Finansiell Stabilitet ville have indflydelse på Amagerbankens udvikling i garantiperioden.

Den 5. juli 2010 meddelte Amagerbanken i selskabsmeddelelse 12-2010, at Finansiell Stabilitet indstillede Steen Hove og Steen Hemmingsen valgt til Amagerbankens bestyrelse på en ekstraordinær generalforsamling afholdt "inden den 15. september 2010, hvor den i selskabsmeddelelse nr. 10 omtalte kapitalforhøjelse skal være gennemført."

Amagerbankens halvårsrapport for 2010 blev offentliggjort den 22. juli 2010. Følgende fremgår under ledelsens beretning:

"Risikoen på bankens store engagementer, der er ejendomsrelaterede eller er relaterede til investeringskreditter, er fortsat særligt påvirket af rente og konjunkturfølsomhed i både op- og nedadgående retning. Stigende finansieringsomkostninger har således generelt indsnævret rentabiliteten for bankens kunder. Slut- og efterfinansieringsvilkår for blandt andet fast ejendom er under de nuværende markedsvilkår vanskelige. Værdien og omsætningshastigheden for en række aktivgrupper, herunder også fast ejendom, er stadig på et beskedent niveau. Dog synes handel med større investeringsejendomme så småt at være påbegyndt i 1. halvår 2010.

Opgørelsen af nedskrivningsbehovet på bankengagementer afhænger blandt andet af værdiansættelsen af de stillede sikkerheder, der fortsat er påvirket af de nuværende konjunkturusikkerheder. Værdiansættelsen af sikkerhederne i bankens engagementer med kunder inden for ejendomsbranchen er fortsat forbundet med betydelig usikkerhed og afhænger i høj grad blandt andet af de aktuelle skøn over afkastkrav og tidshorisont for engagementernes afvikling. Krisen og den deraf afledte økonomiske afmatning medfører således fortsat en usikkerhed ved måling af engagementer ved regnskabsaflæggelsen pr. 30. juni 2010. Det kan ikke afvises, at en fortsat negativ konjunkturudvikling eller ændrede vurderingskriterier og markedsvilkår kan føre til yderligere nedskrivninger."

I forhold til bankens anvendelse af det regnskabsmæssige skøn fremgår følgende af noten:

"Måling af visse aktiver og forpligtelser kræver ledelsesmæssige skøn over, hvorledes fremtidige begivenheder påvirker værdien af disse aktiver og forpligtelser. Skøn, der er væsentlige for regnskabsaflæggelsen foretages bl.a. ved opgørelse af nedskrivninger på værdiforringede udlån samt hensatte forpligtelser."

II. Forløbet vedr. aktieemission - prospektet

Ifølge aftalen med Finansiell Stabilitet skulle Amagerbanken senest den 15. september 2010 have en solvensmæssig overdækning (udover lovens krav) på 50 %, svarende til tilførsel af kr. 750 mio. i basiskapital. Amagerbanken planlagde derfor en aktieemission til gennemførelse i efteråret 2010.

I forbindelse med den planlagte aktieemission udsendte Amagerbanken den 17. august 2010 selskabsmeddelelse nr. 25-2010 med prospekt om den planlagte aktieemission.

Prospektmaterialet bestod af et resumé, et registreringsdokument og en værdipapirnote.

Prospektet blev sidenhen suppleret af 2 tillæg, hvilket bevirkede at tegningsfristen blev udskudt, således at bestyrelsens beslutning om at gennemføre emissionen kom til at ligge efter den ekstraordinære generalforsamling hvor Steen Hove og Steen Hemmingsen blev indvalgt i bestyrelsen..

I prospektets registreringsdokument fremgår det i indledningsafsnittet om "Risikofaktorer" at

"Investering i Amagerbankens værdipapirer indebærer høj risiko.

Følgende risikofaktorer, der af Ledelsen vurderes som væsentlige, bør sammen med de øvrige oplysninger i dette Registreringsdokument overvejes omhyggeligt, inden der træffes en investeringsbeslutning. De beskrevne risikofaktorer er ikke de eneste Amagerbanken står overfor. Hvis nogen af de nedenstående risici, eller andre risici, som ikke er beskrevet, indtræffer, kan det få væsentlig negativ indflydelse på Amagerbankens drift, finansielle stilling, driftsresultat eller målsætninger. Andre risici, som Amagerbanken på nuværende tidspunkt ikke har kendskab til eller i øjeblikket anser som uvæsentlige, kan imidlertid også få indvirkning på Bankens drift og udvikling. I sådanne tilfælde kan markedets kursen på Amagerbankens værdipapirer falde, og investorerne kan tabe hele eller en del af det beløb, de har investeret ved at købe bankens værdipapirer.

..."

I det følgende hovedafsnit om "Risici forbundet med bankens aktuelle situation" anføres blandt andet:

"...

Amagerbanken opfylder det individuelle solvensbehov, som banken selv har fastlagt, og som Finanstilsynet har vurderet senest i juni 2010, og opfylder således det solvenskrav, der stilles til

Banken efter Lov om Finansiell virksomhed. Finansiell Stabilitet A/S har imidlertid vurderet, og i juni måned 2010 meddelt Banken, at ydelse af individuel statsgaranti for op til DKK 13,5 mia. forudsætter, at Bankens basiskapital forøges. Som særligt vilkår for ydelse af den individuelle statsgaranti, er der således stillet krav om forhøjelse af Bankens basiskapital med et kontantbeløb på mindst DKK 750 mio., der skal være indbetalt og registreret senest den 15. september 2010.

...

Finansiell Stabilitet A/S har i henhold til aftalen mulighed for at udøve væsentlig indflydelse på Bankens organisation og virksomhed. Banken har forpligtet sig til at sikre, at to af Finansiell Stabilitet A/S udpegede kandidater indvælges i Bankens bestyrelse til indtræden senest den 15. september 2010.

...

Hvis Banken ikke opnår en udvidelse af kapitalgrundlaget..., eller hvis Bankens aktionærer ikke indvælger de af Finansiell Stabilitet A/S udpegede kandidater til Bankens bestyrelse, vil Banken ikke opfylde vilkårene i aftalen med Finansiell Stabilitet A/S...

Der er i denne situation en væsentlig risiko for, at Banken ikke vil kunne opnå anden funding eller tilstrækkelig funding til erstatning herfor, hvilket indebærer en væsentlig risiko for, at Banken derefter ikke kan overholde kravet til likviditet i § 152 i Lov om Finansiell Virksomhed. I givet fald vil Banken ikke kunne fortsætte som pengeinstitut, hvilket medfører, at Banken kan være tvunget til at træde i betalingsstandsning, eventuelt overdrage Bankens virksomhed helt eller delvist til en køber anvist af Finansiell Stabilitet A/S eller gå konkurs. Dette vil medføre, at Bankens eksisterende aktionærer og indskydere af hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital (herunder kapitalbeviser) kan miste hele eller dele af deres investering.

...

Opgørelsen af nedskrivningsbehovet på bankengagementer afhænger bl.a. af værdiansættelsen af de stillede sikkerheder, der fortsat er påvirkede af de nuværende konjunkturer.

Værdiansættelsen af sikkerhederne i Bankens engagementer med kunder indenfor ejendomsbranchen er fortsat forbundet med usikkerhed og afhænger i høj grad bl.a. af Ledelsens aktuelle skøn over afkastkrav og tidshorizont for engagementernes afvikling. ... Finanstilsynet har ved redegørelse om inspektion i Amagerbanken af 28. juni 2010, som er offentliggjort, oplyst, at der i solvensbehovet er taget højde for, at Bankens nedskrivninger vurderes at ligge i den lave ende af det acceptable inden for regnskabsreglerne.

Bankens robusthed mod yderligere nedskrivninger afhænger af, om det sker på engagementer, hvortil der er reserveret kapital i det individuelle solvensbehov, idet sådanne nedskrivninger

som udgangspunkt også vil før til en tilsvarende hel eller delvis reduktion af det individuelle solvensbehov. Såfremt nedskrivninger sker på engagementer, hvortil der ikke er reserveret kapital i det individuelle solvensbehov, vil det medføre et uændret individuelt solvensbehov samtidig med, at Bankens faktiske solvens ikke overstiger det individuelle solvensbehov, og at Banken derved kan få behov for yderligere styrkelse af Bankens basiskapital."

Prospektet beskriver endvidere en række risikofaktorer vedrørende Amagerbankens virksomhed, herunder:

- at de markant nedadgående konjunkturer, som opstod i efteråret 2008, og som fortsatte i 2009 og ind i 2010, fortsat påvirkede Amagerbankens engagementer i form af nedskrivninger og stillede øgede krav til Amagerbankens solvens
- at lavkonjunkturen medførte øget risiko for likviditets- og solvensproblemer blandt Amagerbankens kunder, hvilket kunne medføre behov for yderligere nedskrivninger på Amagerbankens engagementer,
- at Amagerbanken var eksponeret mod ejendomsrelaterede udlån, som var ramt af de svage konjunkturer i ejendomsbranchen og i et vist omfang var baseret på lån med variable renter,
- at Amagerbanken havde en række betydelige store engagementer, herunder engagementer med objektiv indikation på værdiforringelse (OIV) og engagementer som oversteg grænsen på 25 % i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og at dette medførte en risiko for, at Amagerbanken måtte foretage betydelige nedskrivninger eller lide tab på engagementerne,
- at Amagerbanken var eksponeret for risiko for tab som følge af, at eventuelle sikkerhedsstillelser ikke i tilstrækkeligt omfang dækkede forpligtelserne,
- at Amagerbanken var eksponeret for tab som følge af rente- og valutakursændringer, og at dette medførte behov for nedskrivninger i første halvår 2010 på i alt kr. 394 mio.
- at Amagerbanken havde et antal nøglemedarbejdere og en direktion, der var af væsentlig betydning for Amagerbanken som følge af personafhængighed og sammenfald i Amagerbankens organisationsstruktur, herunder at Amagerbankens administrerende direktør også varetog hvervet som leder af Amagerbankens erhvervsafdeling.

I det følgende hovedafsnit om "Risici forbundet med Amagerbankens drift" fremgår det indledningsvis:

"Banken er eksponeret for risiko for, at Bankens strategi ikke kan gennemføres...."

I et senere afsnit i samme hovedafsnit anføres:

"Der er risiko for, at Banken kan blive tvunget til at nedbringe sine engagementer, herunder Store Engagementer, i et hurtigere tempo end forudsat ved regnskabsaflæggelsen, hvilket kan medføre markant større tab.

Ved regnskabsaflæggelsen har Bankens ved måling af udlån og garantier i forbindelse med nedskrivninger forudsat, at Bankens ved afvikling af engagementer kan foretage dette ud fra Bankens fastlagte planer og intentioner for optimal afvikling af de enkelte engagementer, hvilket blandt andet typisk forudsætter en langsigtet afvikling af de enkelte engagementer. Såfremt Amagerbanken er nødsaget til at nedbringe disse engagementer med en kortere tidshorisont end forudsat, vil dette øge tabene markant på sådanne engagementer, hvilket kan få væsentlig negativ indvirkning på Amagerbankens økonomiske stilling og resultat samt resultatforventninger.

..."

Der blev senere udsendt to prospekttillæg, hvilket forrykkede den oprindelige tidsplan for emissionen, således at tegning eller tegningstilsagn (efter udsendelse af prospekttillæg 2) kunne tilbagetrækkes frem til og med den 14. september 2010 kl. 17.00..

Prospekttillæg 1 af 17. august 2010 blev udsendt med selskabsmeddelelse nr. 28-2010 den 3. september 2010 i konsekvens af aftale indgået med staten om bortfald af bankens konverteringspligt for det statslige kapitalindskud af hybrid kernekapital.

Prospekttillæg 2 af blev udsendt den 12. september 2010 ved selskabsmeddelelse nr. 32-2010 og indeholdt oplysning om basisindtjening og nedskrivninger samt oplysning om forventet fremrykning af den i hovedprospektet omtalte tilpasning af bankens organisation og ledelse.

III. As aktietegning

På grundlag af prospektet tegnede sagsøger for nominelt 200.000 kr. aktier à 3 kr. pr. aktie i Amagerbanken for i alt 631.310 kr., jf. Sparbank notaer af 2. september 2010 (EKS 843-844).

IV. Særligt vedrørende bestyrelsens beslutning om gennemførelse af kapitaludvidelsen, herunder bestyrelsesmøderne i september 2010

Bestyrelsen i Amagerbanken afholdt den 8. september 2010 bestyrelsesmøde, hvor Steen Hove også deltog. Det blev blandt andet drøftet, hvorvidt det var forsvarligt at gennemføre kapitaludvidelsen. I mødereferatet hedder det blandt andet:

” ...

Bestyrelsen drøftede forsvarlighedsproblemstillingen med udgangspunkt i møder og brevveksling med Finansiell Stabilitet, herunder særligt forhold vedrørende direktionen, som der efter aftale d.d. var sendt brev til Finansiell Stabilitet om, men endnu ikke modtaget svar på. Bestyrelsen fik på mødet lejlighed til at gøre sig bekendt med detaljerne i indholdet af formandens brev. Formanden forespurgte Steen Hove om han besad viden, som indebar, at man ikke skulle gennemføre kapitaludvidelsen. Steen Hove fandt, at der på baggrund af hans foreløbige viden ikke var tale om så store mernedskrivninger, at banken umiddelbart skulle komme i solvensproblemer. Steen Hove understregede dog, at der var behov for en afgørende styrkelse af bankens risiko- og kreditfunktioner.

...

På et møde med Finanstilsynets direktion m.fl. havde man drøftet, om bankens bestyrelse skulle være opmærksom på særlige forhold, herunder generelt ændret praksis i forhold til banken. Der var endvidere anmodet om en uddybning af tilsynets formulering i resumé fra funktionsundersøgelsen om, at bankens nedskrivninger vurderedes at ligge i den lave ende af det acceptable inden for regnskabsreglerne, og at banken forventedes at skulle øge nedskrivningerne på visse engagementer. Finanstilsynet kunne oplyse, at formuleringen ”i den lave ende” alene sigtede til bankens valg af metode til beregning af individuelle nedskrivninger for boligejendomme, der var langsigtet i forhold til andre pengeinstitutter. ... Konklusionen var, at der ikke var forhold, der kunne afføde behov for prospektillæg.

...”

Inden mødet havde N.E. Nielsen skrevet brev af 31. august 2010 til Henning Kruse Petersen, Finansiell Stabilitet, hvor følgende fremgår:

"...

I forbindelse med gennemførelsen af kapitaludvidelsen er det væsentligt for bankens bestyrelse og direktion, at de vigtige fremtidige interessenter ikke mener, at banken disponerer afgørende forkert på visse konkrete områder, og at disse forhold ikke vil kunne have væsentlig indflydelse på bankens solvens eller indtjening indenfor en kortere periode.

Banken søger således bekræftelse på, at der ikke foreligger forhold, der vil gøre det uforsvarligt at gennemføre kapitaltilførslen, og som banken kunne få oplyst ved henvendelse til for eksempel Finansiell Stabilitet.

Hvis Finansiell Stabilitet har sådan viden, bedes det derfor venligst oplyst."

Finansiell Stabilitet v/ adm. direktør Henrik Bjerre-Nielsen svarede i brev af 1. september 2010:

"...

Finansiell Stabilitet skal meddele, at de vilkår, der er indeholdt i aftalen af 28. juni 2010, er udtryk for de krav, som Finansiell Stabilitet vurderede var nødvendige at stille på tidspunktet for aftalens indgåelse, for at aftalen kunne antages at være forsvarlig.

Banken er ikke senere fremkommet med oplysninger, der kan begrunde en lempelse af de aftalte vilkår, ligesom bankens regnskab for 1. halvår 2010 ikke kan begrunde, at Finansiell Stabilitets stilling forringes.

..."

Det fremgår af referat af bestyrelsesmøde i Amagerbanken af 9. september 2010, at det var Finansiell Stabilitets opfattelse, at Jørgen Brændstrup ikke kunne fortsætte som administrerende direktør. Den 10. september 2010 besluttede bestyrelsen, at Finansiell Stabilitets bemærkninger til direktionens sammensætning medførte et behov for udarbejdelse af et prospektillæg. Herefter blev prospektillæg 2 udarbejdet og offentliggjort den 12. september 2010. Det blev ikke nævnt konkret i prospektillægget hvilke ændringer som kunne forventes i bankens organisation og ledelse.

På ekstraordinær generalforsamling den 13. september 2010 blev Steen Hove og Steen Hemmingsen som Finansiell Stabilitets kandidater valgt ind i bankens bestyrelse.

Den 14. september 2010 kl. 14:25 sendte Steen Hemmingsen og Steen Hove følgende e-mail til Amagerbankens bestyrelsesmedlemmer:

"Vi er bekendt med, at fristen for aktionærene og investorerne, der tidligere har givet tilsagn om at tegne aktier i banken, til at trække deres tegning og tilsagn tilbage – efter den seneste forlængelse – udløber i dag kl. 17.00.

Vi forstår, at bestyrelsen i morgen skal tage stilling til om tegningen af den nye aktiekapital skal accepteres eller ej.

I den forbindelse finder vi det rigtigst at meddele, at da vi er nytiltrådte i bestyrelsen og ikke har medvirket til prospektets - herunder senere tillæg - udarbejdelse, vil vi undlade at stemme vedrørende dette punkt.

Vi ønsker, at dette medtages i bestyrelsesprotokollen samt i den selskabsmeddelelse, der skal udsendes efter beslutning er taget."

Steen Hove og Steen Hemmingsen uddybede deres synspunkter i e-mail sendt den 15. september 2010 kl. 00:45 til N.E. Nielsen:

"...

Vi understreger, at vi som nye bestyrelsesmedlemmer ikke [har] haft ansvar for prospektet, og vi noterer os at du er enig heri. Det er derfor overraskende at du alligevel afkræver os en stillingtagen til om kapitaltilførslen mv er forsvarlig. I den forbindelse henleder vi din opmærksomhed på at vi netop ikke har deltaget i de bestyrelsesmøder eller generalforsamlinger, hvor kapitaltilførslen har været behandlet.

...

De seneste oplevelser vi har haft i forbindelse med konkrete engagementer har ikke øget vor tillid til boniteten af engagementerne.

Det vil således ikke overraske os, hvis en nærmere gennemgang ville vise et behov for nedskrivninger på 500 mio. kr., men vi kan ikke udelukke at beløbet bliver væsentlig større.

På ovennævnte baggrund hverken kan, vil eller skal vi tage stilling til forsvarligheden af den aktuelle emission. Kun I, der har underskrevet prospektet er ansvarlige for dette. Det er tilsvarende jer, der skal tage stilling til forsvarligheden.

Det er vores vurdering at bankens fremtid fordrer en holdningsændring i ledelsen, både i henseende til engagementernes etablering, opfølgning og afvikling. De tiltag, der i øvrigt er nævnt i prospektet vedrørende bankens fremtidige organisation og strategi bifalder vi, men det

vil under alle omstændigheder være en meget stor udfordring at sikre at banken kan "stå på egne ben" ved garantiaftalens udløb. "

Efter at kapitaludvidelsen på 750 mio. kr. var fuldttegnet og investeringstilsagn endelige den 14. september 2010, afholdt bestyrelsen møde den 15. september 2010 og godkendte gennemførelse af kapitaludvidelsen. Af bestyrelsesmødereferatet af 15. september 2010 fremgår følgende:

" ...

Bestyrelsen konkluderede, at 898 mio. kr. var tegnet, og indbetalt i Arbejdernes Landsbank.

...

Endelig gennemgik Jørgen Brændstrup bankens resultatforventninger for august 2010 i henhold til den interne rapportering samt prognoser pr. 30. september 2010 og resultatprognose for året 2010. Nedskrivningsforventningerne for hele året var blot et tal og kunne ikke forudskikkes.

...

Formanden refererede drøftelser med Finanstilsynet, som havde godkendt prospekttillæggets indhold og på ny havde bekræftet, at bankens nedskrivninger holdt sig inden for regnskabsregler, bekendtgørelser og vejledninger. Bemærkninger fra funktionsrapporten i maj 2010 om at bankens nedskrivninger lå i den lave ende, relaterede sig alene til de af banken udarbejdede betalingsrækker på boligejendomme. Ifølge direktionen var der her tale om, at banken anlagde et likviditetssynspunkt frem for et salgssynspunkt.

...

Bestyrelsen drøftede samspillet med Finansiell Stabilitet, og formanden redegjorde for den seneste mail- og brevkorrespondance, senest med formandens forespørgsel til Finansiell Stabilitet om, hvorvidt den administrerende direktørs afgang og tiden herfor var en forventning eller et krav samt en anmodning om, at Finansiell Stabilitet godkender kapitaludvidelsen, som, jf. aftalevilkårene med FS, måtte anses for en væsentlig beslutning. ...

Samtidig henviste formanden til mailkorrespondance med Steen Hemmingsen og Steen Hove, hvor bestyrelsen i forbindelse med accept af tegning af den nye aktiekapital – velvidende at de to nytiltrådte i bestyrelsen ikke havde medvirket ved prospektets – herunder senere tillægs – udarbejdelse, ønskede deres vurdering som bestyrelsesmedlemmer.

Der var flere bestyrelsesmedlemmer, der udtrykte deres skepsis i forhold til samspillet med Finansiell Stabilitet, og der udtryktes bekymring og stor betænkelighed i forhold til den

manglende medvirken og spørgsmålet om bankens muligheder for aktivt at løse udestående problemer. Henset til de afledte effekter i forhold til organisation og styring af engagementer ansås det således for særdeles risikabelt med forventninger om korte tidsfrister for den administrerende direktørs afgang.

Bestyrelsen drøftede forsvarligheden ved at gennemføre kapitaludvidelsen sammenholdt med forsvarligheden ved ikke at gennemføre. Søren Lundsgaard vurderede, at der var tale om et vanskeligt dilemma, hvor der ikke var sikre udgange. Uden at have et detailkendskab til faktum i den konkrete situation fandt han, at en ting var prospektansvarsspørgsmålet – en anden den personlige pligt til – uanset om man kom i går eller for ti år siden – at tage stilling til spørgsmålet, om der skulle hjemtages nu. Han uddybede forholdet omkring det individuelle, personlige ansvar, herunder ansvar for undladelser.

Steen Hove var forundret over kritikken af ham selv og Steen Hemmingsen samt Finansiell Stabilitet, og påpegede, at man blot havde søgt at besvare spørgsmål fra formanden efter bedste evne med den viden, man sad inde med på nuværende tidspunkt.

Flere bestyrelsesmedlemmer havde oplevet, at Finansiell Stabilitet havde strammet kravene efterhånden som banken havde opfyldt de i aftalen nævnte vilkår, men på direkte forespørgsel kunne Steen Hove afvise, at der lå skjulte dagsordener. Steen Hemmingsen tilsluttede sig Steen Hoves bemærkninger, og henviste til problemstillinger omkring ovenfor omtalte likviditetsstresstest, manglende nedbringelse af erhvervsudlån efter bankens egen strategi, beskrivelse af enkeltengagementer, risikostyring, resultatprognoser mv. ...

...

Formanden orienterede sammenfattende direktionen om, at bestyrelsen efter indgående debat og gode indlæg fra alle havde besluttet at gennemføre kapitaltilførslen ud fra en forsvarlighedsvurdering, idet man havde fundet det uforsvarligt at undlade at gennemføre.

Herudover var Søren Lundsgaards bemærkninger indgået i vurderingen. Steen Hove og Steen Hemmingsen havde undladt at stemme om dette punkt, og der var fortsat usikkerhed om Finansiell Stabilitets ageren, men det var blevet afkræftet, at der lå en skjult dagsorden. Det var nu en kollektiv opgave at sikre banken fremadrettet. Finansiell Stabilitet havde ifølge formanden ikke stillet krav om, at Jørgen Brændstrup skulle forlade banken til en fastsat dato med kort frist, og bestyrelsen ville nu fremme processen med styrkelsen af direktion.

...”

V. Forløbet efter kapitaltilførslen, herunder bestyrelsens gennemgang af engagementer og nedskrivninger (ultimo september 2010 frem til konkursdekret 7. februar 2011)

Den 10. november 2010 meddelte Jørgen Brændstrup, at han fratrådte sin stilling som administrerende direktør med 6 måneders varsel, jf. selskabsmeddelelse 51-2010 af 10. november 2010. Samme dag blev der på en ekstraordinær generalforsamling valgt ny bestyrelse, der herefter bestod af Niels Heering, formand, Tina Fogh Aagaard, næstformand, Steen Hove, Steen Hemmingsen, Hans Boye Clausen, Hans Nielsen, Jens Peter Toft, John Skafte, Jannik Hindsbo, Michael Baagøe og Dan Hansen.

Den 15. november 2010 blev Steen Hove udnævnt som administrerende direktør, og udtrådte i den forbindelse af bestyrelsen, jf. selskabsmeddelelse nr. 57-2010 af 15. november 2010. Bankens ledelse bestod herefter af den nye bestyrelse, Steen Hove som administrerende direktør og Allan Ottsen der fortsatte som bankdirektør. I december 2010 blev der ansat en ny kreditchef i Amagerbanken, ligesom der blev hentet tidligere medarbejdere fra de større banker.

Ved selskabsmeddelelse 60-2010 af 25. november 2010 meddelte Amagerbanken, at tre af Amagerbankens engagementer, som samlet havde været solvensreserveret med kr. 281 mio., i stedet skulle nedskrives med i alt kr. 381 mio., og at der fortsat var usikkerhed om niveauet for de samlede nedskrivninger for 2010.

I samme selskabsmeddelelse oplyste bestyrelsesmedlem Steen Hemmingsen og administrerende direktør Steen Hove, at deres undladelse af at stemme for delårsrapporten for 1. - 3. kvartal 2010 skulle betragtes som stemmer imod og at dette skal ses i sammenhængen med værdiansættelsen af udlån.

Amagerbankens aftale med Finansiell Stabilitet blev den 3. december 2010 offentliggjort i sin helhed ved selskabsmeddelelse nr. 61-2010.

Straks efter den nye ledelses tiltræden i Amagerbanken i november 2010 begyndte forberedelsen til aflæggelse af årsrapporten for 2010. I den forbindelse blev der foretaget en gennemgang af størstedelen af Amagerbankens engagementer. Der blev i denne proces udarbejdet følgende oversigter:

- foreløbig engagementsgennemgang I den 10. december 2010 (23 store engagementer),
- foreløbig engagementsgennemgang II af 30. december 2010 (resterende 42 store engagementer),

Af den opdaterede foreløbige sagsgennemgang fremgår indledningsvist, at der blev foretaget en ændret værdiansættelse af sikkerhederne på de tidligere gennemgåede 23 engagementer, hvilket primært skyldtes drøftelser med Jeudan A/S, Nykredit A/S og øvrige eksterne vurderinger.

Resultatet af den foreløbige sagsgennemgang af de 65 største engagementer indikerede et muligt yderligere nedskrivningsbehov i omegnen af 2.675-2.937 mio. kr.

- oversigt III af 21. januar 2011 over nedskrivningssimulering på de 125 største engagementer

I henhold hertil var der et muligt yderligere nedskrivningsbehov på 2.833 mio. kr.

- oversigt IV af 28. januar 2011 over nedskrivningssimulering på de 169 største engagementer pr. 30/9-2010.

Det fremgår heraf, at der var foretaget nedskrivningssimuleringer på engagementer svarende til 21.334 mio. kr., hvor den umiddelbare vurdering var, at der var et muligt nedskrivningsbehov lydende på 2.974 mio. kr. Det fremgår ligeledes, at dette tal kunne blive påvirket i takt med, at de sidste betalingsrækker ville blive registreret i dagene op til regnskabsbestyrelsesmødet den 3. februar 2011.

Engagementsoversigterne blev løbende behandlet i bestyrelsen og denne proces blev afsluttet ved bestyrelsens beslutning den 4. februar 2011, hvor bestyrelsen besluttede at tiltræde direktionens indstilling om, at der skulle indregnes yderligere nedskrivninger for i alt ca. kr. 3,1 mia. i 4. kvartal 2010. Bestyrelsen konstaterede herefter, at Amagerbanken var i en situation, hvor Amagerbanken ikke længere opfyldte lovens solvenskrav. Der blev givet meddelelse til Finanstilsynet herom, hvorefter Finanstilsynet gav en kortere frist til genetablering af kapitalen, hvilket viste sig ikke at være muligt.

Beslutningen om de betydelige nedskrivninger var intern viden, som skulle offentliggøres i medfør af § 27, stk. 1 i dagældende værdipapirhandelslov, men Amagerbanken valgte at udsætte offentliggørelsen i en begrænset periode i medfør af § 27, stk. 6 i dagældende værdipapirhandelslov.

Den 6. februar 2011 indgik Amagerbanken en aftale med Amagerbanken af 2011 A/S om overdragelse af Amagerbankens aktiver og dele af Amagerbankens passiver i henhold til kapitel 4B i lov om finansiel stabilitet samtidig med, at bestyrelsen underskrev en egen konkursbegæring.

Den 7. februar 2011 blev Amagerbanken taget under konkursbehandling.

Det fremgår af kurators redegørelse af 7. december 2014 afgivet i medfør af konkurslovens § 125, stk. 4, at der kan forventes yderligere dividende end den på nuværende tidspunkt meddelte minimumsdividende på 84,4 %, og at den samlede dividende til ikke-efterstillede kreditorer således forventes at ligge i niveauet 2-4 % højere end minimumsdividenden.

A anmeldte ved brev af 6. maj 2011 sit krav på erstatning i anledning af tab ved tegning af aktier i Amagerbanken i september 2010. Det anmeldte krav var opgjort på grundlag af markedskursen på Amagerbankens aktier op til konkursen. Påstanden under nærværende sag er begrænset til det beløb, A tegnede aktier for.

Kurator indstillede kravet afvist på fordringsprøvelsesmøde den 5. december 2012. På fordringsprøvelsesmødet blev kurators indstilling fastholdt, og A anlagde herefter denne sag.

VI. Efterfølgende undersøgelser og rapporter

Daværende bestyrelsesformand N.E. Nielsen har i en længere redegørelse af 31. oktober 2013 til aktionærforeningens repræsentant, advokat Frantz Sigersted-Rasmussen oplyst, at ingen i bankens daværende bestyrelse "kendte til noget notat, herunder notatet til Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finanstilsynet den 27. april 2010, dets indhold eller konklusioner".

Efter konkursen fik Erhvervs- og Vækstministeriet udarbejdet en advokatundersøgelse af visse forhold i Amagerbanken A/S. Undersøgelsesrapporten er dateret den 30. marts 2012. Af ministeriets kommissorium fremgik, at det skulle undersøges, "om bankens prospekt i forbindelse med kapitalrejsningen i efteråret 2010 har været retvisende."

Herom konkluderer advokatundersøgelsen sammenfattende:

"Jeg har ved min vurdering af prospektet lagt vægt på, hvilke forhold en investor må anses at have lagt afgørende vægt på i sin beslutning om en mulig investering i banken, og som investor derfor har en berettiget forventning om fremgår korrekt og med tilstrækkelig tydelighed af prospektet.

Jeg lægger til grund at det helt afgørende grundlag for investors beslutning har været, hvilke økonomiske risici en investering i banken ville medføre.

Jeg anser i den forbindelse de manglende og/eller utilstrækkelige oplysninger om direktionens fremtid og bankens anvendelse af for sektoren atypiske beregningsmodeller, som en mangel ved prospektet, der imidlertid ikke kan tillægges afgørende betydning for investors beslutning.

Det er derfor min samlede vurdering, at prospektet med tilstrækkelig tydelighed angiver de væsentlige økonomiske risici, der er forbundet med en investering i Banken og som må antages at have været af afgørende betydning for investors beslutning samt at disse oplysninger i det væsentligste må antages at være angivet faktisk korrekt."

Rigsrevisionen har i oktober 2011 afgivet Beretning til Statsrevisorerne om tildelingen af individuel statsgaranti til Amagerbanken. Om ansvarsfordelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet fremgår følgende:

"Finansiell Stabilitet fandt det usikkert, hvilken vægt selskabets egen vurdering af Amagerbankens tilstand havde i det videre forløb ved behandlingen af bankens ansøgning om individuel statsgaranti. Med udgangspunkt i lov om finansiell stabilitet fastlagde Erhvervs- og Vækstministeriets arbejdsdelingen mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, hvorefter det er Finanstilsynet, der vurderer, om et pengeinstitut opfylder lovens solvenskrav.

Erhvervs- og Vækstministeriet fastslog med udgangspunkt i lov om finansiell stabilitet, at Amagerbanken var berettiget til at ansøge om individuel statsgaranti, når banken på baggrund af Finanstilsynets vurdering opfyldte lovens solvenskrav. Finansiell Stabilitet skulle dermed indlede forhandlinger med Amagerbanken om vilkårene for tildeling af en individuel statsgaranti på 13,5 mia. kr., hvilket Finansiell Stabilitet accepterede.

Garantiens særlige vilkår

Finansiell Stabilitet opstillede særlige vilkår for Amagerbanken som betingelse for at indgå aftale om tildeling af individuel statsgaranti. Vilkaere var de mest vidtrækkende, som Finansiell Stabilitet har opstillet til et pengeinstitut. Bl.a. fastsatte Finansiell Stabilitet et kapitalkrav til Amagerbanken på 750 mio. kr. Finansiell Stabilitet havde mulighed for at stille et større kapitalkrav henset til selskabets vurdering af Amagerbankens særligt dårlige tilstand. Der var dog en række hensyn, som Finansiell Stabilitet valgte at tage, herunder særligt at kapitalkravet svarede til en solvensmæssig overdækning på 50 %, hvilket var selskabets sædvanlige krav til svage pengeinstitutter.

Rigsrevisionen finder, at der med de særlige vilkår - på tidspunktet for tildelingen af den individuelle statsgaranti - var fundet en forsvarlig løsning.

Finanstilsynet udarbejdede i henhold til § 352 a i lov om finansiel virksomhed en redegørelse om forløbet op til Amagerbankens konkurs. Om forløbet op til bankens konkurs, herunder nedskrivningerne foretaget af den nye ledelse, hedder det blandt andet:

” ...

Den 19. januar 2011 blev Finanstilsynet orienteret af bestyrelsesformand Niels Heering om, at foreløbige vurderinger tydede på, at der kunne være nedskrivninger i 4. kvartal 2010 i størrelsesordenen 3 mia. kr.

Finanstilsynet indledte herefter en dialog med ledelsen om forudsætningen for de øgede nedskrivninger. Denne dialog var væsensforskellig fra Finanstilsynets sædvanlige oplevelser i tilsvarende forløb med andre banker. Her er det typiske forløb, at Finanstilsynet stiller kritiske spørgsmål til boniteten af bankens engagementer, og at bankens ledelse derefter forsvarer lånebogen og værdien af de underliggende sikkerheder.

I dialogen med Amagerbankens nye ledelse stillede Finanstilsynet derimod en række spørgsmål, der blandt andet knyttede sig til, hvorfor ledelsen valgte at se bort fra værdien af forskellige sikkerheder, og hvorfor ledelsen valgte at nedskrive på engagementer, hvor driften synes at være blevet bedre.

Det var Finanstilsynets opfattelse, at den tilgang, som den nye ledelse havde til nedskrivninger, ville flytte niveauet for bankens nedskrivninger fra at ligge i den lave ende af det acceptable inden for regnskabsreglerne til at ligge i den øvre ende af intervallet. Da banken ikke havde tilstrækkelig solvens til de nedskrivninger, som ledelsen havde simuleret, spurgte Finanstilsynet den 3. februar sin juridiske rådgiver, Kammeradvokaten, om Finanstilsynet havde en pligt til at agere på den baggrund.

Kammeradvokaten vurderede, at Finanstilsynet ikke pådrog sig et erstatningsansvar ved at undlade at tilsidesætte Amagerbankens nedskrivninger, alene fordi det

dermed måtte antages at medføre betydelige tab for bankens nuværende aktionærer og efterstillet kapital. Kammeradvokaten lagde blandt andet til grund, at Finanstilsynet ikke havde grundlag for at tilsidesætte denne vurdering. Finanstilsynets gennemgang pegede således på, at nedskrivningerne lå – om end i den høje ende – inden for regnskabsreglerne, ligesom den nye ledelse havde tilpasset beregningerne, så de bedre afspejlede ledelsens ændrede strategi for engagementerne.”

Følgende fremgår videre på side 22 af Finanstilsynets redegørelse (EKS 1392):

”En væsentlig del af nedskrivningerne, svarende til 1,25 mia. kr., blev foretaget på engagementer uden for ejendomssektoren. Det er Finanstilsynets vurdering, at disse i høj grad er et resultat af forværringer, mens nedskrivninger på den ejendomsrelaterede del af porteføljen i større omfang er et resultat af, at risici, der tidligere blev reserveret i solvensbehovet, blev nedskrevet.

Banken kunne pga. solvensreservationerne tåle at nedskrive i alt 2,4 mia. kr., hvis 75 % af nedskrivningerne var på engagementer, hvor der var solvensreservationer. Derimod kunne banken alene tåle forværringer af låneporteføljen, der modsvarede en forøgelse af risikoen på 1,4 mia. kr. Hvis disse forværringer skulle nedskrives fuldt ud, ville dette endvidere fordre en konvertering af den statslige hybride kernekapital til aktier.

Det er derfor også vurderingen, at de 1,85 mia. kr. i nedskrivninger (ud af de i alt 3,1 mia. kr. nedskrivninger), der var på ejendoms- og pantebrevsengagementer isoleret set ikke ville have bragt banken under solvenskravet, idet der netop var betydelige solvensreservationer på disse. Overlevelsen ville dog fordre en konvertering af den hybride kernekapital til aktier.”

Finanstilsynets redegørelse indeholder i relation hertil følgende oversigt:

Forklaring:	Mia. kr.
Forværringer hos debitorerne og i de stillede sikkerheder samt	1,6-2,0

udvidelse af nødlidende engagementer	
Mere forsigtig tilgang til engagementer og ændrede nedskrivningsbehov	1,1-1,5

VII. Andre retssager

Hændelsesforløbet omkring Amagerbankens aktieemission i september 2010 og bankens efterfølgende konkurs har givet anledning til en række andre søgsmål, som endnu ikke er afklaret.

Således er det oplyst, at Foreningen Amagerinvestor har anlagt sag mod Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet.

Derudover har Amagerbanken af 2011 A/S anlagt sag mod medlemmerne af den tidligere ledelse i Amagerbanken .

Endelig varslede konkursboet ved indstilling af 30. januar 2015 et muligt søgsmål mod Finansiell Stabilitet, hvor kurator Jørgen Holst konkluderede:

”På baggrund af undertegnede kurators undersøgelser finder denne ikke, at det med den – efter almindelige principper for konkursbehandling – fornødne sikkerhed kan afvises, at Finansiell Stabilitet A/S har handlet ansvarspådragende i forhold til kreditorerne i AB.

Undertegnede kurator finder ej heller, at det med den fornødne sikkerhed kan afvises, at en eventuel ansvarspådragende handling har forårsaget, at afviklingen af AB ikke er sket efter Bankpakke I, hvilket igen har betydet et tab for i hvert fald de simple kreditorer og kreditorer med efterstillede krav i henhold til KL § 98 i AB.

På ovennævnte baggrund finder undertegnede kurator det således påkrævet, at der indledes retssag mod Finansiell Stabilitet A/S, samt at Finanstilsynet procesunderrettes.”

På baggrund heraf anlagde Finansiell Stabilitet i februar 2015 sag mod konkursboet med påstand om, at boet skulle tilpligtes at anerkende, at Finansiell Stabilitet ikke var erstatningsansvarlig for det tab, som boet havde lidt som følge af, at Amagerbanken blev afviklet under Bankpakke III.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet partsforklaring af A og vidneforklaringer af Tina Fogh Aagaard, Niels Heering, Jannik Hindsbo, Steen Hove og Henrik Bjerre Nielsen.

A har forklaret blandt andet, at han altid har haft aktieinvesteringer og har investeret privat i aktier med op til 500.000 kr. Han har i en tidligere ansættelse handlet på London Metal Exchange med råvarer og værdipapirer, men han vil ikke betegne sig som professionel investor. Det er korrekt, at han er ultimativ ejer af selskabet X ApS, som blandt andet ejer kapitalandele i en række selskaber og investerer i privat equity. Det er endvidere korrekt, at selskabet i 2011 havde en balancesum på ca. 187 mio. kr. og en egenkapital på ca. 66 mio. kr.

Han var bekendt med, at finanskrisen havde ramt ejendomsmarkedet i København. Han var desuden bekendt med, at Amagerbanken havde fokus på ejendomsmarkedet, men han vidste ikke, at banken var så eksponeret mod ejendomsmarkedet. Han fulgte banken gennem dagspressen, og da prospektet kom, gennemgik han det. Det var en gammel københavnerbank med ca. 65.000 aktionærer, og han vidste, at der var gjort flere tiltag for at støtte banken. I løbet af 2. kvartal 2010 udtalte Finanstilsynet da også, at banken var solvent. Han var godt klar over, at banken havde ansøgt om en individuel statsgaranti hos Finansiell Stabilitet på 6,5 mia. kr., og at ansøgningen blev forhøjet til 13,5 mia. kr. Da Finansiell Stabilitet imødekom ansøgningen, vidste han, at banken havde tilstrækkelig likviditet. Desuden havde Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, Erhvervs- og Økonomiministeriet og to af Danmarks største revisionselskaber sagt god for banken og prospektet. Det tillagde han stor vægt. Han gennemgik også den udarbejdede Viability Report, og han var bekendt med delårsrapporten

for 1. halvår 2010. Det vigtigste for ham var dog Finansiell Stabilitets blåstempling af banken. Han vidste ikke, om de af Finansiell Stabilitet stillede krav til banken var strenge, men han opfattede det som positivt, at Finansiell Stabilitet stillede krav om at få indvalgt to medlemmer i bankens bestyrelse. Han gennemgik prospektet, og efter hans mening er det normalt, at der i et prospekt tages mange forbehold. En del af forbeholdene var intetsigende, som for eksempel at banken var konjunktur- og rentefølsom. Han var ikke dengang bekendt med uenigheden mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om bankens solvensbehov og nedskrivninger. Hvis han havde været bekendt hermed, og at uenigheden var i størrelsesordenen ca. 1 mia. kr., havde han aldrig tegnet aktier i banken. arkedet.

Tina Fogh Aagaard har forklaret blandt andet, at hun er uddannet jurist og advokat. Hun arbejdede i staten i mange år som embedsmand, inden hun skiftede job til Karsten Ree Holding A/S. Her arbejdede hun som jurist og senere som advokat. I den forbindelse indtrådte hun den 22. marts 2010 i Amagerbankens bestyrelse. Hendes tid som bestyrelsesmedlem var meget hektisk, og hendes hukommelse omkring detaljer er derfor præget heraf. Hun har talt op, at hun deltog i alt i 89 møder som bestyrelsesmedlem og derudover havde hun samtidig et fuldtidsjob i Karsten Ree Holding A/S og et halvtidsjob som advokatfuldmægtig på et advokatkontor.

Da hun indtrådte i bestyrelsen, havde banken ansøgt Finansiell Stabilitet om en individuel statsgaranti, og på det tidspunkt havde ledelsen og bestyrelsen fuld fokus på at opnå garantien. Alt andet blev nærmest sat på hold. Hun kendte ikke til en bestemt tidsfrist for, hvornår aftalen om den individuelle statsgaranti skulle være på plads, men det bekymrede bestyrelsen, at det trak ud så længe. N.E. Nielsen og Jørgen Brændstrup deltog i utallige møder med Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet og andre. Banken havde således fuld fokus på forhandlingerne om statsgarantien og forsøgte at få lempet vilkårene. Blandt andet var vilkåret om en kapitalrejsning på 750 mio. kr. problematisk, idet banken lige havde været igennem en aktieemission. Hun husker ikke, hvordan forhandlingsklimaet var, men der var ikke tvivl om, at banken og Finansiell Stabilitet var langt fra hinanden i opfattelsen af bankens tilstand, men man nærmede sig hinanden.

Hun var ikke bekendt med Finansiell Stabilitets notater af 20. april 2010 og 7. juni 2010, ligesom hun ikke var bekendt med, at Finansiell Stabilitet havde gennemgået bankens største engagementer. Hun kan erindre, at der på bankens bestyrelsesmøde den 12. juni 2010 var den opfattelse, at Finansiell Stabilitet tog udgangspunkt i ikke-going concern, men hun husker ikke nærmere, i hvilket omfang bestyrelsen var orienteret om uenighederne mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. Som hun husker det, vurderede Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet bankens meget store engagementer forskelligt. Hun erindrer ikke konkret, at N.E. Nielsen på bestyrelsesmødet den 16. juni 2010 orienterede om et møde med Finansiell Stabilitet, hvor Jakob Brogaard fra Finansiell Stabilitet skulle have givet udtryk for, at bankens nedskrivninger skulle øges væsentligt, og at det ville være et krav fra de to medlemmer, som Finansiell Stabilitet ville udpege. Det er korrekt, at det var bankens strategi at være tålmodig overfor de store ejendomsengagementer og vente på, at konjunkturerne vendte. Det var for at undgå, at nedskrivninger blev til tab. Hun husker ikke den konkrete tidshorisont, som banken anvendte ved betalingsrækkerne.

Hun deltog i mødet med Finansiell Stabilitet den 2. juli 2010, men hun erindrer ikke det på mødet passerede, herunder om det var på det møde, hun mødte Steen Hove og Steen Hemmingsen for første gang. I bestyrelsen var der ikke bekymring over, at Steen Hove og Steen Hemmingsen skulle indtræde, men deres vetoret gav anledning til bekymringer. Hun erindrer ikke, om bestyrelsen vidste, om Steen Hove og Steen Hemmingsen havde et andet syn på bankens nedskrivningsbehov.

Hun deltog ikke på bestyrelsesmødet den 3. juli 2010, og hun husker ikke det i referatet nævnte materiale omhandlende blandt andet kapitaltilførsel og hvor meget banken kunne tåle af nedskrivninger. Men var et fokusområde for bestyrelsen hvor meget banken kunne tåle af nedskrivninger.

Emissionen blev fuldtægtet, men på bestyrelsesmøderne den 8. september 2010 og den 15. september 2010 drøftede man, om det var forsvarligt at gennemføre kapitaludvidelsen. Hun erindrer det som en meget intensiv periode, og der indtrådte en ekstrem forsigtighed og et

ønske om at gøre det rigtige og afdække alle flanker. Bestyrelsen indhentede rådgivning fra advokat Søren Lundsgaard og advokat Steen Jensen, der også deltog på bestyrelsesmødet den 15. september 2010. Det endte med, at bestyrelsen besluttede at gennemføre kapitaludvidelsen.

I forbindelse med udarbejdelsen af delårsrapporten for 3. kvartal 2010 havde de i bestyrelsen indgående drøftelser om ledelsespåtegningen. På grund af den intensive stemning omkring emissionen, advokatredegørelsen samt de nye bestyrelsesmedlemmers syn på engagementerne blev hun meget forsigtig. Dette var årsagen til, at hun ikke tilsluttede sig den forundring, som resten af bestyrelsen udtrykte overfor Steen Hove og Steen Hemmingsen i ledelsespåtegningen i delårsrapporten for 3. kvartal 2010.

Det er korrekt, at John Skaftø, Jannik Hindsbo og hende selv på bestyrelsesmødet den 4. februar 2011 udtrykte forundring over, at nedskrivningsbehovet nu var helt anderledes i forhold til før, og at vurderingerne af bankens store engagementer havde ændret sig så meget. Men op til bestyrelsesmøderne den 3. februar og 4. februar 2011 havde der været en grundig gennemgang af engagementerne, og præsentationen af gennemgangen for bestyrelsen var mere professionel end under den tidligere ledelse og bestyrelsesformand. Det var tydeligt, at det var en helt anden og mere professionel måde at gennemgå engagementerne på. Som hun erindrer det, var det en kombination af forværring i de store ejendomsengagementer og en ændring i det regnskabsmæssige skøn, der medførte den kraftige forøgelse af nedskrivningsbehovet. Hun husker ikke, om hun fik oplyst, om bestyrelsesformanden havde været i kontakt med Finanstilsynet, og om Finanstilsynet havde været i kontakt med Kammeradvokaten om eventuelt ansvar for Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet accepterede bankens nye nedskrivninger. Hun var både i den gamle og den nye bestyrelse tryk ved det ledelsesmæssige skøn, der blev udøvet i forhold til de regnskabsmæssige principper.

Niels Heering

Advokat Niels Heering har under denne sag vedstået sin forklaring afgivet under Hintze-sagen, således som denne er gengivet i Sø- og Handelsrettens dom af 13. august 2014 i P-35-12:

”...at han havde beskæftiget sig med banksektoren i mange år, før han i efteråret 2010 blev bedt om at indtræde som bestyrelsesformand i Amagerbanken A/S’ bestyrelse. Han var formand frem til konkursdekretets afsigelse og blev derefter af Finansiell Stabilitet bedt om at fortsætte i den nye bank. Han havde oprindeligt kun kendskab til Amagerbanken A/S ud fra, hvad han kunne læse af offentligt tilgængelige tal, herunder at der var en egenkapital på 2,4 mia. kr. Da han indtrådte i bestyrelsen i november 2010, var hans første prioritet at sætte sig ind i organisationen. Han ønskede at få en sund og ordentlig organisation op at stå, hvilket også var pålægget fra Finanstilsynet. Han havde forventninger om et positivt resultat på 50 mio. kr. Han overtog ansvaret for regnskabet midt i processen, for regnskabet skulle ud den 23. februar 2011. Derfor kontaktede han de andre store banker og bad om at ”låne” nogle medarbejdere, hvilket var helt normalt for sektoren. Der havde tidligere været for meget sammenfald af enkeltpersoner i organisationen. I modsætning til den tidligere ledelse ønskede han at sikre et godt samarbejde med Finanstilsynet, hvorfor han den 10. november 2010 ringede til direktøren for Finanstilsynet og aftalte et møde næste morgen. Han orienterede Finanstilsynets direktør løbende og orienterede også Finansiell Stabilitet som følge af den stillede garanti. Nogle gange foregik orienteringen per telefon og andre gange ved personligt møde. Kompetencen til at træffe beslutninger om nedskrivninger forblev, som den havde været tidligere. Under en vis grænse var det direktionen selv, der kunne træffe beslutning om at nedskrive, og ellers lå beslutningskompetencen som ved alle væsentlige beslutninger hos bestyrelsen. Grænsen var nok 25 mio. kr., hvilket også var grænsen for udlåning. En sådan grænse var meget almindelig i den pågældende slags virksomheder. Der blev ikke truffet nogen beslutninger om nedskrivninger på bestyrelsesmødet den 15. december 2010. De beløb på 2.675 til 2.937 mio. kr., som indgik i direktionens foreløbige engagementsgennemgang af 30. december 2010, var ikke tal, som man havde lagt sig fast på. Når estimatet 2.675 til 2.937 mio. kr. ikke kunne lægges til grund, så skyldtes det, at der kunne være væsentlige ændringer. Disse ændringer kunne være på over 100 mio. kr. i et enkelt engagement. Notatet af 30. december

2010 udgjorde bare en simuleringsøvelse fra et excelark og var et solvensestimater. Notatet gav ikke bestyrelsen anledning til at informere fondsbørsen, og selv overvejede han ikke denne mulighed før i slutningen af januar eller begyndelsen af februar 2011. Notatet af 30. december 2010 var bare et oplæg til bestyrelsen, og der skulle helst være en afklaring i hver af de enkelte sager, før bestyrelsen kunne tage en endelig beslutning. Det ville have været helt uforsvarligt for bestyrelsen at træffe nogen beslutning på grundlag af notatet af 30. december 2010. Det var muligt at håndtere problemsager som de 65 nævnte engagementer på forskellige måder. Det kunne enten have været ved nedskrivninger eller reservationer. Nogle kunder havde måske også skaffet sig anden finansiering. En del af engagementerne var ejendomsrelaterede. Nogle af disse engagementer viste sig at være gået ned i værdi, mens andre var gået op, efterhånden som engagementerne blev undersøgt. Bestyrelsesmødet den 7. januar 2011 blev afholdt med henblik på forberedelse af årsregnskabet. Det var på dette møde, at de første gang hørte om de lange betalingsrækker. Der blev ikke truffet nogen beslutning om nedskrivninger som følge af konkurs hos nogle af kunderne. Pr. 21. januar 2011 havde Finanstilsynet det samme materiale som bestyrelsen inklusiv de løbende ændringer, og i slutningen af januar 2011 havde Finanstilsynet materialet vedrørende de 65 største engagementer. Det var ikke hans opfattelse, at banken var ved at lukke. Advokat Jørgen Bo bad ham i januar 2011 om at være dirigent på generalforsamlingen i februar 2011, så for ham var det business as usual. Han mente, at den tidligere bestyrelses nedskrivninger var for små og troede bare, at banken ville kunne klare sig med nogle flere nedskrivninger. Alle banker nedskrev på det tidspunkt. Finanstilsynet fik det samme materiale som bestyrelsen i perioden op til den 3. februar 2011, og Finanstilsynet havde jo kompetencen til at være uenige i nedskrivningerne. Han overvejede ikke på noget tidspunkt at give markedet besked om yderligere nedskrivninger. Det måtte efter hans opfattelse vente til årsregnskabet. Såfremt de nødvendige nedskrivninger kun havde været på en mia. kr., så var banken formentlig kørt videre. Der blev også arbejdet med muligheden for at fusionere med andre banker i dagene op til den 3. februar 2011. Han deltog f.eks. i møder med Nationalbanken og undersøgte, om der af den vej

var mulighed for inddækning. Han deltog også i møde med Erhvervsministeriet den 4. februar 2011 for at skaffe frisk kapital. Møderne med de andre banker startede formentlig omkring den 27. januar eller 28. januar 2011, hvor han selv kontaktede Sydbank og sammen med Steen Hove var til møde med denne bank den 31. januar 2011. Han var også med til mødet med Jyske Bank den 1. februar og 2. februar 2011. Der var drøftelser om overtagelse, det vil sige forsøg på salg af banken til både Sydbank og Jyske Bank. For så vidt angik prisen, skulle kursen fastsættes efter den egenkapital, som de mente, der var til stede og den goodwill, der var inklusiv indtjeningsevne. Der var også forslag om beløb til aktionærerne. Han husker ikke præcist, om de også talte om det udskudte skatteaktiv. Han var ikke af den opfattelse, at det var nødvendigt at informere Fondsbørsen, før situationen var klarlagt, hvilket ville sige den 3. til 4. februar 2011. Under bestyrelsesmødet den 3. februar 2011 skulle bestyrelsen under punkt 6 forholde sig til et oplæg om vurderingen af udlån. De eksterne revisorer var med, fordi de skulle godkende beløbene. Det var sædvanligt at gøre sådan. Hvis beløbene blev godkendt, ville de også derefter have arbejdet med at lave en årsberetning. Det var et helt ordinært bestyrelsesmøde, som var planlagt længe inden. De havde fået oplægget torsdag eller fredag før weekenden op til mødetidspunktet, så de havde weekenden og læse det i. Han opfattede mødet den 4. februar 2011 som en fortsættelse af mødet den 3. februar 2011. Han vil ikke kunne sige, om der ville kunne være truffet en afgørende beslutning før på dette bestyrelsesmøde, men det var på det møde, at bestyrelsen måtte forholde sig til, om det var den rigtige opfattelse, der var af de værdier, der lå til grund for bankens eksistens. Han havde indhentet vurderinger fra eksterne specialister, som var sagkyndige på ejendomsmarkedet. Den 3. februar 2011 kunne man så se, at der var behov for nedskrivninger på over 3 mia. kr. Den beslutning havde man ikke kunnet træffe i forbindelse med bestyrelsesmødet den 25. januar 2011, hvor der fortsat blev arbejdet på nye vurderinger. Bestyrelsen havde løbende fået vurderingerne af erhvervs kunderne og havde omkring den 25. januar 2011 vurderinger på omkring 80 % til 85 % af kunderne. Disse vurderinger gav ikke grundlag for at træffe en beslutning den 25. januar 2011. Han mente, at bestyrelsens deadline var den 23.

februar 2011. Regnskabet og årsberetning blev aldrig færdige, og der nåede kun at blive lavet et udkast, der viste noget om driften og noget om balancen...”

Niels Heering har endvidere forklaret supplerende blandt andet, at Amagerbankens årsrapport for 2010 skulle offentliggøres den 23. februar 2011, hvorfor han straks efter sin tiltræden som bestyrelsesformand gik i gang med at forberede udarbejdelsen af årsrapporten. Gennemgangen af bankens store engagementer var en naturlig del heraf. Gennemgangen gav desuden ham og den nye bestyrelse et indblik i bankens tilstand. Han gik endvidere i gang med at optimere bankens organisation, idet der blandt andet var personer med dobbeltroller i den gamle organisation, ligesom den administrerende direktør var blevet afskediget. I den forbindelse tog han kontakt til de store pengeinstitutter i Danmark for at låne kvalificerede bankfolk.

Han havde ikke forud for sin indtræden som bestyrelsesformand haft drøftelser med Finansiell Stabilitet omkring bankens situation. Men han vidste, at banken var enormt eksponeret mod ejendomsmarkedet i forhold til lignende banker, og at mere end 40 % af bankens udlån var ejendomsrelateret. Det var først meget senere, at han blev bekendt med Finansiell Stabilitets vurderinger fra april og juni 2010 om behovet for yderligere nedskrivninger i banken. Blandt andet så han Finansiell Stabilitets notater.

Den 19. januar 2011 afholdt han et møde med Finanstilsynet, hvor han blandt andet orienterede om, at foreløbige vurderinger tyede på, at der kunne være behov for yderligere nedskrivninger, som i væsentlig omfang skyldtes forværringer i bankens engagementer. Det, som fremgår om mødet i ”Redegørelse fra Finanstilsynet om forløbet op til Amagerbanken A/S’ konkurs i henhold til § 352 a i lov om finansiell virksomhed”, er korrekt, herunder at Finanstilsynet på mødet gav udtryk for, at den tidligere ledelse i banken havde kørt på kanten af det acceptable i forhold til vurderingerne af nedskrivningsbehovet. Men han er uenig i Finanstilsynets vurdering af, at han og den nye ledelse anlagde en konservativ tilgang til vurderingerne af nedskrivningsbehovet. De forsøgte at ”lægge sig midt på vejen” ved tilgangen til vurderingerne, og hverken ledelsen eller bestyrelsen instruerede kreditmedarbejderne om, at der skulle vurderes på en bestemt måde. Kreditmedarbejderne

var hentet fra andre banker, og deres opgave var at foretage vurderingerne på normal bankmæssig forsvarlig vis. De forespurgte også Finanstilsynet, om der var nogle af nedskrivningerne, som Finanstilsynet var uenige i, og det var Finanstilsynet ikke. Det var ikke hans indtryk, at Finanstilsynet dengang havde den opfattelse, at bankens nye ledelse havde en konservativ tilgang til vurderingerne af nedskrivningsbehovet.

Ved gennemgangen af de store engagementer i december 2010 og januar 2011 fandt de også ting, som de betragtede som fejl. For eksempel når der var indtrådt OIV på et engagement, skulle der opstilles betalingsrækker, og der slog det ham og Steen Hove, at betalingsrækkerne var regnet frem til 2024. De indkaldte revisorerne og spurgte, hvad der var det normale. Det tog lidt tid at få et svar, for revisorerne havde tidligere godkendt de lange betalingsrækker, men revisorerne svarede til sidst, at det normale var betalingsrækker på mellem 3 og 5 år, og revisorerne havde ikke oplevet betalingsrækker på mere end 5 år i andre banker. Han besluttede derfor at lægge sig på gennemsnittet, hvorfor deres betalingsrækker blev lagt på 4 år.

De gjorde sig i banken overvejelser om, hvad banken kunne tåle af nedskrivninger, og det var ca. 1-1,5 mia. kr. Da det stod klart, at nedskrivningsbehovet udgjorde ca. 3 mia. kr., kunne banken ikke fortsætte. Desuden var de mindre engagementer ikke gennemgået, og det havde måske givet et yderligere nedskrivningsbehov på 1 mia. kr. De forsøgte at finde en løsning med den øvrige banksektor, men det var ikke muligt blandt andet på grund af, at banken ikke kunne give et mere præcist bud på det samlede nedskrivningsbehov.

Det forhold, at dividenden i konkursboet vil blive på ca. 90 %, giver ham ikke anledning til refleksioner over værdierne i banken dengang. Han mener, at det er en forkert måde at anskue det på. Allerede dengang var det deres vurdering, at der ville blive dækning til de simple kreditorer med ca. 85 %, men der var ikke dækning til den ansvarlige kapital, som udgjorde ca. 6 mia. kr. Bankens kapitalbehov i februar 2011 var således omkring 5 mia. kr.

Han blev ikke indsat som bestyrelsesformand for at lukke banken. Tværtimod arbejdede han dag og nat i tre måneder, og det ville han ikke have gjort, hvis hensigten havde været at lukke banken.

Jannik Hindsbo har forklaret blandt andet, at han blev ansat i Amagerbanken i 1991, og at han i 2001 blev udnævnt som filialdirektør på Frederiksberg. Han var medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem i perioden 2002 til 2006, og igen fra den 22. marts 2010. På det tidspunkt havde banken ansøgt om den individuelle statsgaranti, og det var N.E. Nielsen og Jørgen Brændstrup, der havde dialogen med Finansiell Stabilitet vedrørende ansøgningen. Det var en speciel og kaotisk periode, og det var tidsmæssigt presset. De afholdt mange bestyrelsesmøder, både om morgenen og om aftenen. Der var i banken bekymring omkring tidsfristen, og at det lå op til sommerferien. Desuden oplevede han det som om, at der var mange forskellige signaler omkring forløbet om ansøgningen og forhandlingerne om vilkårene.

Han var ikke bekendt med Finansiell Stabilitets notat af 20. april 2010 eller konklusionerne deri. Men ud fra bestyrelsesformandens orienteringer på bestyrelsesmøderne var han klar over, at Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet og banken havde forskellige syn på bankens tilstand. Der blev dog ikke nævnt beløb eller lignende. Først i ca. september 2010 nævnte de to nye bestyrelsesmedlemmer, Steen Hove og Steen Hemmingsen, nogle beløb. Han var heller ikke bekendt med Finansiell Stabilitets notat af 7. juni 2010. På bestyrelsesmøderne blev de orienteret om Finanstilsynets besøg og vurderinger af banken.

Han husker ikke nærmere det på bestyrelsesmøderne den 19. maj, 12. juni og 13. juni 2010 passerede, men må henholde sig til referaterne. Han kan dog huske, at der i forbindelse med vilkåret om kapitalrejsning blev forhandlet om lavere beløb end de 750 mio. kr.

Bestyrelsen accepterede, at Steen Hove og Steen Hemmingsen skulle indtræde i bestyrelsen, og at de deltog i bestyrelsesmøderne som observatører indtil indtrædelsen senere i 2010. Der var dog bekymring omkring Steen Hoves og Steen Hemmingsens vetoet. Steen Hove og Steen Hemmingsen blev spurgt om, hvorvidt de havde en anden viden eller en anden

indgangsvinkel end bestyrelsen, herunder om nedskrivningsbehovet, men det svarede de nej til.

Efter tegningen af aktierne var slut, var der i bestyrelsen overvejelser om, hvorvidt emissionen skulle gennemføres og pengene hjemtages, og advokat Søren Lundsgaard rådgav i den forbindelse bestyrelsen om bestyrelsesansvar. Der var i bestyrelsen bekymring og nervøsitet om, hvorvidt banken havde samme syn på banken som Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, om der ville blive stillet yderligere krav, og om banken kunne overleve på sigt. Steen Hove og Steen Hemmingsen ønskede ikke at deltage i beslutningen om, hvorvidt bestyrelsen skulle gennemføre emissionen, og det er korrekt, at de nævnte, at der kunne være et yderligere nedskrivningsbehov på 500 mio. kr. eller mere. Det gjorde ham usikker, og han spurgte Steen Hove og Steen Hemmingsen, hvordan beløbet på 500 mio. kr. fremkom. Det kunne Steen Hove og Steen Hemmingsen ikke begrunde nærmere.

Da der kom ny ledelse og bestyrelse, blev det besluttet at lave en gennemgang af de store engagementer. Han husker ikke, hvornår bestyrelsen blev gjort bekendt med resultaterne af gennemgangen, men han kan huske, at bestyrelsen fik udleveret diverse regneark og oversigter over potentielle nedskrivninger. Det var ved modtagelsen af disse oplysninger, at han blev bekymret for bankens overlevelse, idet banken ikke kunne tåle så store nedskrivninger, som fremgik af oplysningerne.

På bestyrelsesmødet den 4. februar 2011 udtrykte han og andre bestyrelsesmedlemmer deres forundring over, at tallene havde rykket sig så meget, når det nu var de samme engagementer som et halvt år tidligere, og når hverken den interne revision, den eksterne revision, kreditkontoret i banken, Finansiell Stabilitet eller Finanstilsynet havde haft bemærkninger eller krævet ændringer. Han har ikke været klar over, at bankens nedskrivningsprincipper under den gamle ledelse skulle have været unormale, men han vidste dog godt, at banken på grund af problemerne med engagementerne gik til kanten i vurderingerne af nedskrivningsbehovet. I bestyrelsen var der også en klar viden om, at der var 35 engagementer, der tyngede banken voldsomt og kunne vælte banken.

Steen Hove har forklaret blandt andet, at han, efter at have været advokat og partner i et advokatfirma i Herning, i 1993 blev han administrerende direktør for Midtbank. Midtbank var stærkt udfordret da han blev ansat, men banken blev reddet og solgt til Handelsbanken i 2001. Han fortsatte som direktør i Handelsbanken og indtrådte senere i Handelsbankens bestyrelse. Han har desuden siddet i andre bestyrelser, herunder i Totalkredit. Han har derfor god indsigt i bankverdenen.

I 2010 mødte han Henning Kruse Petersen, der var bestyrelsesformand for Finansiell Stabilitet. Henning Kruse Petersen sagde til ham, at Finansiell Stabilitet havde brug for en bestyrelsesformand til at rydde op i Capinordic Bank. Han takkede ja til tilbuddet, og hans opgave var særligt med fokus på advokatundersøgelsen og de civil- og straffesager, der udsprang heraf. Inden hans opgave i Capinordic Bank var færdig, blev han igen kontaktet af Henning Kruse Petersen, der oplyste, at Finansiell Stabilitet havde udfordringer med Amagerbanken og havde behov for hans hjælp. Det var i foråret 2010. Han betragtede sig selv som tredjemand i forhold til Finansiell Stabilitet og Amagerbanken. Henning Kruse Petersen oplyste endvidere, at Finansiell Stabilitet havde modtaget en ansøgning fra Amagerbanken om en individuel statsgaranti, og at Finansiell Stabilitet arbejdede med at udforme nogle ret barske vilkår for at stille garantien, herunder vilkår om udpegning af to medlemmer til bestyrelsen samt kapitalrejsning. Samtidig gav Henning Kruse Petersen udtryk for, at der også måtte arbejdes med en plan B, hvis Amagerbanken ikke lykkedes med kapitalrejsningen. I det tilfælde skulle han og en anden være direktører i en afviklingsbank under Bankpakke 1 og den generelle statsgaranti.

Den 25. juni 2010 indgik Finansiell Stabilitet og Amagerbanken aftale om vilkårene for tildelingen af den individuelle statsgaranti. Han blev i henhold til de aftalte vilkår indvalgt i bestyrelsen den 13. september 2010, men fra den 2. juli 2010 deltog han og Steen Hemmingsen i de "almindelige" bestyrelsesmøder som observatører. Det var for, at de hurtigst muligt fik indblik i banken. På det tidspunkt var bestyrelsen i banken meget fokuseret på kapitalrejsningen, og der blev afholdt et stort antal bestyrelsesmøder herom. Disse bestyrelsesmøder deltog han og Steen Hemmingsen ikke i. Han og Steen Hemmingsen fik alene en meget overfladisk gennemgang af engagementerne, hvorfor de ikke havde en dyb

indsigt i bankens engagementer eller tal. Det i Finanstilsynets redegørelse af 24. august 2011 side 110 anførte citat, som må stamme fra den gamle bestyrelse, om, at han og Steen Hemmingsen over flere dage fik en grundig gennemgang af de store engagementer, passer ikke. De havde derfor ikke på nogen måde mulighed for at forholde sig kvalificeret til bankens engagementer og nedskrivningsbehov, hvilket også var grunden til, at han og Steen Hemmingsen ikke ville godkende delårsrapporten for 3. kvartal 2010.

Da han indtrådte som observatør i bestyrelsen, havde han set notatet fra Finansiell Stabilitet af 20. april 2010 om Finansiell Stabilitets syn på bankens nedskrivningsbehov. Han mener ikke, at han havde kendskab til det opdaterede notat af 7. juni 2010. Han havde ikke fået et bundet mandat fra Finansiell Stabilitet om, at der skulle foretages yderligere nedskrivninger i banken. Han var alene bundet af sin egen overbevisning. Men det var naturligt, at han orienterede Finansiell Stabilitet om, hvad der foregik i banken, herunder især om de stillede vilkår for tildelingen af garantien blev overholdt.

Han og Steen Hemmingsen var ikke involveret i prospektet i forbindelse med kapitalrejsningen og deltog som sagt heller ikke i bestyrelsesmøderne herom. Det lå ikke i deres opgave, og de havde heller ikke den fornødne indsigt i banken på det tidspunkt. De blev heller ikke af bestyrelsen bedt om at komme med input til prospektet.

Den 14. september 2010 sendte han og Steen Hemmingsen en mail til bestyrelsen om, at da de ikke havde medvirket til udarbejdelsen af prospektet med videre, ville de undlade på bestyrelsesmødet at stemme om, hvorvidt kapitalrejsningen skulle hjemtages, altså om pengene skulle hæves eller ej. Hvis det blev besluttet ikke at hæve pengene, så ville banken være blevet lukket og afviklet efter Bankpakke 1. De modtog derefter to mails af 14. september 2010 fra bestyrelsesformand N.E. Nielsen. Han var lige kommet hjem til Herning, da han så den sidste mail kl. 18.33, hvorefter han straks tog tilbage til København. Han tog ind til advokat Carsten Fode, og samtidig mødtes Steen Hemmingsen, Henrik Kruse Petersen, Henrik Bjerre Nielsen og Jakob Brogaard i Finansiell Stabilitet. De tænkte grundigt igennem, hvad de skulle svare, for det lugtede af, at N.E. Nielsen ønskede at dække sig af, hvis noget skulle gå galt. Desuden var han og Steen Hemmingsen usikre på, om N.E. Nielsen gav

bestyrelsen alle relevante oplysninger, idet der havde været en episode, hvor N.E. Nielsen ikke ville udlevere administrerende direktør Jørgen Brændstrups ansættelseskontrakt til bestyrelsen. Der blev lavet flere udkast til et svar, som blev sendt frem og tilbage mellem dem. Det var dem magtpåliggende, at de i svaret til N.E. Nielsen meget præcist beskrev, dels hvem der havde ansvaret, og dels hvad han og Steen Hemmingsen havde af viden. Den 15. september 2010 kl. 00.45 sendte han svaret til N.E. Nielsen. Det fremgik blandt andet heraf, at det ikke ville overraske ham og Steen Hemmingsen, hvis en nærmere gennemgang ville vise et behov for yderligere nedskrivninger på 500 mio. kr., og at det ikke kunne udelukkes, at beløbet kunne være væsentlig større. De skrev sådan ud fra den bedste viden, de havde på det tidspunkt. De havde været med på de "almindelige" bestyrelsesmøder samt fået en overfladisk gennemgang af engagementerne, og ud fra det havde de konstateret blandt andet, at der var fejl i tabsafskrivningerne, hvorfor korrektivkontoen ikke var retvisende og al for stor, at der var problemer med de gruppevise nedskrivninger, og der var en del ubesvarede spørgsmål til Jørgen Brændstrup og Allan Ottesen. Beløbet på 500 mio. kr. var inspireret af Finansiell Stabilitets notat af 20. april 2010 og det forløb, der op til sommeren havde været mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet om vurderingen af nedskrivningsbehovet i banken.

På bestyrelsesmødet i banken senere den 15. september 2010 blev det af bestyrelsen besluttet gennemføre kapitalrejsningen. Han og Steen Hemmingsen måtte på mødet afvise, at der fra Finansiell Stabilitet og hans og Steen Hemmingsens side var skjulte dagsordner, og at det var deres intention at lukke banken. I perioder var der i bestyrelsen en direkte hadsk stemning mod Finansiell Stabilitet, og det var ikke et sted, man fik venner. Men succeskriteriet for ham og Steen Hemmingsen var at redde banken. Det ville ikke give mening, hvis Finansiell Stabilitet, der lige havde stillet en garanti på 13,5 mia. kr., havde et ønske om at lukke banken. I modsætning til for eksempel Roskilde Bank var der i Amagerbanken en meget kompetent bestyrelsesformand og en dygtig og meget flittig administrerende direktør.

Ved aflæggelsen af delårsrapporten for 3. kvartal for banken ønskede han og Steen Hemmingsen ikke at afgive stemme, og det resulterede i et afsnit herom i ledelsesberetningen på side 4 i delårsrapporten. Det holdt hårdt, for den øvrige bestyrelse pressede dem, men især

han selv stod fast, for han kunne ikke underskrive, når han ikke havde mere indsigt i bankens engagementer og tal. Formuleringen af afsnittet i ledelsesberetningen var gennemtænkt. I afsnittet efter udtrykte den øvrige bestyrelse på nær Tina Fogh Aagaard deres forundring over ham og Steen Hemmingsen, hvilket skabte røre om delårsrapporten og ledelsesberetningen. Efter aflæggelsen af delårsrapporten for 3. kvartal, opstod der en uenighed med Finanstilsynet, idet Finanstilsynet mente, at han og Steen Hemmingsen enten måtte stemme for regnskabet eller forkaste det, men det blev løst.

Den 10. november 2010 indtrådte Niels Heering som ny bestyrelsesformand, ligesom der blev skiftet ud i ledelsen. Den 15. november 2010 udtrådte han af bestyrelsen og blev administrerende direktør. Det vigtigste for ham som administrerende direktør var derefter udarbejdelsen af årsregnskabet for 2010. Da den nye bestyrelse på nær Tina Fogh Aagaard ikke havde kendskab til bankens engagementer, var det desuden et voldsomt pres at kunne give bestyrelsen et kvalificeret grundlag at træffe beslutninger på op til aflæggelsen af årsregnskabet. Endelig var der adskillige ting, der ikke var i orden, blandt andet var der et engagement på ca. 1 mia. kr., hvor der ikke var foretaget tinglysninger.

Ved gennemgangen og vurderingen af engagementerne og udarbejdelsen af årsrapporten for 2010 lagde de sig i midten af, hvad andre ordentlige banker ville gøre. Det kan han sige med sikkerhed, for banken havde lånt dygtige bankfolk fra Sydbank, Nykredit og Danske Bank, ligesom han selv havde erfaringer fra Midtbank og Handelsbanken. Der blev foretaget en meget grundig engagementsgennemgang, og der var ikke større uenigheder under gennemgangen. Gennemgangen tog ca. to en halv måned, og bestyrelsen blev løbende informeret.

På bestyrelsesmødet den 3. februar 2011 blev bestyrelsen præsenteret for de samlede resultater af engagementsgennemgangen. Bestyrelsesmødet og gennemgangen varede hele dagen, og de aftalte i bestyrelsen, at de skulle mødes igen den 4. februar 2011 og træffe en beslutning. Det stod da klart for hele bestyrelsen, at beslutningen om, at der skulle nedskrives med ca. 3 mia. kr., var ensbetydende med, at banken måtte lukke. På bestyrelsesmødet den 4. februar 2011 traf bestyrelsen beslutningen om nedskrivningen. Sideløbende havde der været forhandlinger

med blandt andet banker og Finansrådet om en løsning, idet banksektoren var klar over, at hvis Amagerbanken krakkede, ville hele den finansielle sektor blive påvirket, og udlandets tillid til danske banker ville blive voldsomt svækket, hvilket ville påvirke mulighederne for funding. Den 6. februar 2011 stod det klart, at Amagerbanken ville gå konkurs, da sektoren ikke kunne hjælpe, og da Karsten Ree ikke ville skyde flere penge i banken.

Han kan ikke svare på, hvor meget af nedskrivningerne på de ca. 3 mia. kr. som skyldtes forværringer i engagementerne, for han havde ikke kendskab til, hvordan engagementerne så ud før. Men han kan generelt sige, at dårlige engagementer sjældent bliver gode igen, og han kan fuldstændig afvise, at de i deres vurderinger af bankens engagementer op til bestyrelsesmødet den 3. februar 2011 var overforsigtige eller nidkære.

Henrik Bjerre Nielsen har forklaret blandt andet, at han fra 1996 til 2008 var direktør i Finanstilsynet. I 2008 han blev administrerende direktør for Finansiell Stabilitet, hvilket han stadig er.

Finansiell Stabilitet modtog i december 2009 en ansøgning fra Amagerbanken om en individuel statsgaranti på 6,5 mia. kr. Ansøgningen blev senere forhøjet til 13,5 mia. kr. I starten var han ikke involveret i den konkrete sagsbehandling af ansøgningen, men han var orienteret herom. Finansiell Stabilitet fulgte udviklingen i Amagerbanken, idet banken i 2009 af Finanstilsynet var blevet pålagt at rejse yderligere kapital. Hvis kapitalrejsningen var mislykkedes, ville banken være endt hos Finansiell Stabilitet. Amagerbanken forhøjede sin ansøgning i februar 2010, og han blev dybere involverede i sagsbehandlingen. Finansiell Stabilitet blev i stigende grad usikker på, om Amagerbankens engagementer havde den bonitet, som banken selv oplyste i sin ansøgning. Finansiell Stabilitet kendte til en del af kunderne i Amagerbanken fra andre banker, som Finansiell Stabilitet var involveret i, og de undrede sig over, at Amagerbanken ikke havde foretaget flere nedskrivninger på de kunder. De bad derfor ad flere omgange om yderligere oplysninger fra banken, og det endte med, at de sammen med nogle krediteksperter gennemgik bankens største engagementer i marts og april 2010. Han blev orienteret om gennemgangen.

På baggrund af den foretagne gennemgang udfærdigede Leif Busk fra Finansiell Stabilitet den 20. april 2010 et notat. Notatet drøftede han med formanden og næstformanden i Finansiell Stabilitet, og de besluttede at gå til Finansiell Stabilitets ejer, Økonomi- og Erhvervsministeriet, for hvis deres vurderinger af nedskrivningsbehovet var korrekte, så var banken formentlig ikke ansøgningsberettiget. Ministeriet fastslog, at spørgsmålet om omfanget af nedskrivningerne skulle forelægges for Finanstilsynet, idet det var Finanstilsynets kompetence. Finansiell Stabilitet henvendte sig derefter til Finanstilsynet, der iværksatte en inspektion hos banken, der udmøntede sig i, at Finanstilsynet stillede krav om yderligere nedskrivninger på 400 mio. kr. Finanstilsynet konkluderede samtidig, at Amagerbanken var solvent, hvilket Finansiell Stabilitet lagde til grund i den videre behandling af bankens ansøgning. Den reelle forskel på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets vurderinger af nedskrivningsbehovet udgjorde ca. 0,5-1,3 mia. kr. Årsagen til forskellen var dels, at Finansiell Stabilitets data fra banken var lidt ældre end Finanstilsynets, dels at der ved foretagelse af skøn over nedskrivningsbehov er en spændvidde. Finanstilsynets opgave var at vurdere minimumskravet for nedskrivningsbehovet i henhold til loven, men en forsvarlig bankledelse kunne sagtens være mere konservativ. Amagerbanken var ikke involveret i drøftelserne mellem Finansiell Stabilitet, Finanstilsynet og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Han deltog i mødet mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet den 13. april 2010, hvor de udvekslede synspunkter omkring Amagerbankens nedskrivninger. Det var ikke afgørende, at der var enighed mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, for det var som sagt Finanstilsynet, der bestemte, hvad der kunne kræves af nedskrivninger. Han var involveret i udarbejdelsen af Finansiell Stabilitets reviderede notat af 7. juni 2010 benævnt "Amagerbanken Risikovurdering". Notatet afdækkede uenigheden mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet på baggrund af de drøftelser, de havde på mødet den 13. april 2010. Notatet blev revideret på grund af nogle unøjagtigheder. Han mener ikke, at notatet blev udleveret til Amagerbankens ledelse eller bestyrelse, men Amagerbanken var klar over Finansiell Stabilitets holdning om, at der var behov for yderligere nedskrivninger og solvensreservationer. Finansiell Stabilitet var kritisk over for Amagerbankens fremtid, og det var Amagerbanken klar over. Dette medførte, at de krav, som Finansiell Stabilitet stillede til Amagerbanken i

forbindelse med ansøgningen, var de skrappeste krav, Finansiell Stabilitet havde stillet til en bank, og Amagerbanken gjorde da også en del for at få kravene lempet.

Han deltog i mødet mellem Finansiell Stabilitet og Amagerbanken den 15. juni 2010. Referatet for mødet blev udarbejdet af Marianne Simonsen fra Finansiell Stabilitet og var et internt referat. Referatet blev ikke udleveret til Amagerbanken. Referatet er summarisk men retvisende. Referatet blev udarbejdet, da det var vigtigt for Finansiell Stabilitet at have dokumentationen på plads, for det var en meget vanskelig sag.

Det var formentlig i foråret 2010, at Finansiell Stabilitet henvendte sig til Steen Hove og Steen Hemmingsen og anmodede dem om at indtræde i Amagerbankens bestyrelse. Steen Hove og Steen Hemmingsen blev gjort bekendt med de af Finansiell Stabilitet påtænkte vilkår for ydelse af garantien, ligesom de blev gjort bekendt med Finansiell Stabilitets skepsis over for Amagerbankens strategi. Han ved ikke, om Steen Hove og Steen Hemmingsen fik udleveret notatet af 7. juni 2010. Finansiell Stabilitet var løbende i kontakt med Steen Hove og Steen Hemmingsen, der orienterede Finansiell Stabilitet udviklingen i Amagerbanken, selvfølgelig med respekt af rammerne for garantiaftalen og reglerne i lov om finansiell virksomhed. Steen Hove og Steen Hemmingsen kunne desuden henvende sig til Finansiell Stabilitet for blandt andet juridisk bistand.

Finansiell Stabilitet blev formentlig i starten af januar 2011 orienteret om den igangsatte gennemgang af engagementerne i Amagerbanken, og Finansiell Stabilitet deltog også i en række møder med henblik på at finde en løsning med den øvrige banksektor. Men Finansiell Stabilitet var ikke involveret i selve gennemgangen af engagementerne.

Det er korrekt, at han blev interviewet til en artikel i FinansWatch af 2. november 2011, og han står ved indholdet i citatet: "Amagerbanken skulle først og fremmest lempes forbi Bankpakke I og den totale statsgarantis udløb. Om kravet for at komme ind under Bankpakke II's statsgarantier så var højt nok til at sikre bankens overlevelse, var sekundært." Han mener dog ikke, at han formulerede sig sådan. Men det, som han forklarede til FinansWatch, var, at de individuelle statsgarantier var en overgangsordning for solvente banker, der var

ansøgningsberettiget. Baggrunden for ordningen var, at ordningen med den generelle statsgaranti udløb, og derfor var der behov for en overgangsordning. Hvis det alene var tanken at få Amagerbanken ud af Bankpakke I og ind under Bankpakke II, havde Finansiell Stabilitet ikke opstillet så strenge vilkår for Amagerbanken. Fra indgåelsen af aftalen med Amagerbanken om den individuelle statsgaranti var det Finansiell Stabilitets fokus, at Amagerbanken opfyldte vilkårene, så Amagerbanken kunne overleve og et tab undgås. Finansiell Stabilitet havde ingen interesse i eller kompetence til at lukke Amagerbanken. Hovedvilkårene for aftalen om garantistillelsen var, at Finansiell Stabilitet fik Steen Hove og Steen Hemmingsen ind i Amagerbankens bestyrelse, samt at Amagerbanken rejste 750 mio. kr. i ny kapital. Finansiell Stabilitet fulgte med i, om vilkårene blev overholdt, men de var ikke involveret i udarbejdelsen af børsprospektet.

Finansiell Stabilitets tab i forbindelse med Amagerbankens konkurs er formentlig ca. 1,35 mia. kr., idet der er udsigt til, at dividenden bliver ca. 90 pct.

Parternes synspunkter

For sagsøger, A, er der i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet af 27. september 2016, hvoraf fremgår bl.a.:

Overordnet gøres det gældende

- at sagsøger har lidt et tab ved at tegne aktier på grundlag af de mangelfulde oplysninger,
- at dansk rets almindelige erstatningsbetingelser er opfyldt,
- at sagsøger har anmeldt sit krav, og
- at konkursboets afvisning af sagsøgers anmeldte krav er uberettiget, og at boet følgelig skal tilpligtes at anerkende, at kravet har status af § 97-krav.

Det præciseres, at spørgsmålet om, hvorvidt banken i forbindelse med emissionen i sommeren 2010 afgav tilstrækkelige oplysninger til markedet, ikke kan adskilles fra spørgsmålet om, hvorvidt bestyrelsen har handlet ansvarspådragende ved sin efterfølgende beslutning om at foretage yderligere nedskrivninger for 3,1 mia. kr. på bankens engagementer, idet det er sagsøgers synspunkt, at det er den forskellige vurdering af behovet for nedskrivninger og solvensreservationer på de samme engagementer før og efter emissionen, der er ansvarspådragende for banken, idet denne ændrede vurdering i højere grad beror på forskellige vurderingsprincipper end på nye forhold og oplysninger.

Idet det for en ordens skyld bemærkes, at opdelingen af anbringender i hovedtemaer alene er oversigtsmæssig, gøres det til støtte for den nedlagte påstand gældende,

I relation til hovedtema 1:

at de oplysninger om Amagerbankens økonomiske forhold, herunder prospektmaterialet, som er gjort tilgængelige for potentielle aktietegnere, herunder sagsøger, og som dannede grundlag for tegningen af aktier i Amagerbanken, var mangelfulde og ansvarspådragende for sagsøgte,

at det forhold, at prospektet indeholder sædvanlig beskrivelse af risikofaktorer, ikke kan fritage banken for ansvar, dersom prospektet ikke fyldestgørende og korrekt afspejler den viden, som bankens ledelse havde på tidspunktet for prospektets offentliggørelse eller forud for aktieemissionen,

at Finansiell Stabilitets og Finanstilsynets månedlange gennemgang af bankens engagementer forud for aktieemissionen med henblik på vurdering af nedskrivningsbehovet har virket legitimerende og i relation til de senere nedskrivninger ansvarspådragende i relation til investorernes tab,

at de kraftigt divergerende opfattelser i nedskrivningsbehovet mellem Amagerbanken, Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er sådanne undladte

oplysninger, som burde have været oplyst i prospektet, herunder særlig henset til Finansiell Stabilitets afgørende rolle i forbindelse med Amagerbankens fortsatte drift,

at konkursboets anbringende om, at det ville have været uforvarligt af Amagerbankens ledelse at oplyse markedet om de af Finansiell Stabilitet foretagne vurderinger, "særligt henset til, at der var tale om tredjemands interne og foreløbige notater, som Finanstilsynet (og banken) i øvrigt var uenige i", bør afvises, idet Finansiell Stabilitet ikke blot kan anses for "tredjemand" henset til den stillede garanti og Finansiell Stabilitets fremtidige rolle omkring driften af banken,

at oplysningernes mangelfuldhed skal vurderes i sammenhæng med bankens samtidige offentliggørelse af aftalen med Finansiell Stabilitet om udstedelse af individuel statsgaranti for 13,5 mia. kr., hvilket overfor markedet virkede som en blåstempling af investeringen i form af både risikogennemgang og sikkerhed, og

at det forhold, at en investor som sagsøger formodes at have sat sig ind i bankens forhold og var bekendt med, at der var tale om en risikobetonet investering, ikke kan medføre ansvarsfrihed for banken for manglende, ikke fyldestgørende eller fejlagtige informationer, idet der jo i så fald ikke var grund var til det komplekse regelsæt, der gælder i forhold til børsnoterede selskaber, der netop har til formål at sikre, at de informationer, som tilgår markedet, er korrekte, fyldestgørende og rettidige.

I relation til hovedtema 2 gøres det supplerende gældende,

at dersom Amagerbankens ledelse ikke på tidspunktet for prospektets udarbejdelse havde en viden om nedskrivningsbehovet og de divergerende opfattelser heraf, da er ledelsen i hvert fald blevet bibragt en sådan viden inden den endelige beslutning om at gennemføre emissionen blev truffet på bankens bestyrelsesmøde den 15. september 2010.

I relation til hovedtema 3 gøres det gældende,

at Amagerbanken har pådraget sig ansvar ved at gennemføre en aktieemission på grundlag af en vurdering af behovet for nedskrivninger og solvensreservationer og relativt kort tid efter emissionens gennemførelse at foretage en markant ændret vurdering heraf som følge af mere konservative vurderingsprincipper og uden, at de øgede nedskrivninger og reservationer i betydelig grad var begrundet i nye forhold og oplysninger,

at banken således har pådraget sig ansvar, dersom værdiansættelsen af bankens engagementer forud for emissionen var "unormal", og de efterfølgende nedskrivninger på i alt 3,1 mia. kr. – således som angiveligt oplyst af revisionen, jf. referatet af bestyrelsesmødet den 4. februar 2014 (EKS 1336) – var udtryk for en "mere normal tilgang",

at det er Amagerbankens bevisbyrde, dersom banken vil påberåbe sig, at den ændrede vurdering af bankens nedskrivningsbehov beroede på nye forhold og oplysninger fremfor mere konservative vurderingsprincipper,

at den forud for aktieemissionen foretagne vurdering således blev foretaget efter særdeles grundig gennemgang af bankens engagementer af såvel Finansiell Stabilitet som Finanstilsynet, og at de forøgede nedskrivninger og reservationer, som var årsagen til, at Amagerbanken måtte overdrage sine aktiver til Finansiell Stabilitet og indgive egen konkursbegæring, ikke var begrundet i krav fra Finanstilsynet, som tværtimod var særdeles betænkelig herved og indhentede juridisk rådgivning (EKS 1390) for at sikre sig, at Finanstilsynet ikke ved at godkende de af Amagerbankens ledelse foreslåede nedskrivninger og reservationer kunne pådrage sig juridisk ansvar over for bankens aktionærer, og

at det ikke kan tillægges betydning for ansvarsvurderingen, at der kort tid efter aktieemissionen blev valgt ny bestyrelse i Amagerbanken, idet dette ikke ændrer

ved det forhold, at banken foretog meget forskellige – og for bankens overlevelse kritiske – vurderinger hhv. før og efter aktieemissionen.

I relation til hovedtema 4 gøres det gældende,

at selskaber – og efterfølgende konkursboer – hæfter for den til enhver tid værende ledelses handlinger og undtagelser, og at konkursboer generelt kan ifalde erstatningsansvar for den tidligere ledelses ansvarspådragende handlinger, herunder i forhold til aktionærerne.

Sagsøgers anbringende om, at konkursboet ikke er ansvarlig for aktionærernes tab, medmindre kravet støttes på erstatningsansvar som følge af mangler ved prospektet eller manglende/misvisende meddelelser til markedet, jf. værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1, bestrides således.

Det bemærkes i relation hertil, at sagsøgte gjorde et tilsvarende synspunkt gældende under Hintze-sagen (EKS 2013 og EKS 2017), uden at retten har fulgt dette synspunkt.

For sagsøgte, Amagerbanken Aktieselskab under konkurs, er der i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumentet af 26. september 2016, hvoraf fremgår bl.a.:

Overordnet gøres det gældende, at Amagerbanken ikke har handlet ansvarspådragende over for A, og at As tab i forbindelse med erhvervelsen af aktier ikke er anmeldelsesberettiget i konkursboet, alternativt er efterstillet de øvrige kreditorer i konkursboet, jf. princippet i konkurslovens § 98.

Til støtte herfor gøres det gældende, at A på tidspunktet for erhvervelsen af aktier i Amagerbanken vidste eller burde vide, at investering i Amagerbankens værdipapirer indebar en høj risiko, herunder at A kunne tabe det beløb, som A investerede ved at købe aktier i Amagerbanken.

Tema 1 – nærmere om prospektansvar og øvrige meddelelser til markedet

Prospektansvar og øvrige selskabsmeddelelser

Et prospektansvar forudsætter, at der er urigtige eller undladte oplysninger i et givent prospekt, der efter en samlet helhedsvurdering er af væsentlig betydning for en investors bedømmelse af selskabet.

Dette princip er fastslået i UfR 2002.2067 (Hafnia dommen), hvor det afgørende for om der kunne statueres et prospektansvar var, hvorvidt det omhandlende prospekt led af væsentlige mangler der efter en samlet vurdering bevirkede, at prospektet kunne anses for mangelfuldt.

Uagtet at Højesteret havde en række kritikpunkter til prospektet, fandt Højesteret efter en helhedsbetragtning ikke, at prospektet var ansvarspådragende.

Med baggrund i Højesterets præmisser i Hafnia dommen gøres det gældende, at der efter en samlet vurdering af prospektmaterialet for Amagerbanken i 2010 ikke kan statueres konkrete kritikpunkter, der efter en helhedsvurdering må anses at udgøre så væsentlige mangler ved prospektet, at der kan pålægges et prospektansvar for Amagerbanken.

Det fremgår udtrykkeligt af prospektet, at der var tale om en investering med høj risiko, ligesom prospektet i øvrigt indeholder en grundig gennemgang af Amagerbankens væsentligste risikofaktorer, samt de for investorerne fornødne oplysninger om aktiver og passiver, finansielle stilling, resultater og fremtidsudsigter, således at investorerne kunne danne sig et velbegrundet skøn over den mulige investering.

Det gøres således gældende, at prospektmaterialet i Amagerbanken for 2010 indeholdte betydelig beskrivelse af de risikofaktorer, der var forbundet med investering i Amagerbanken, således at der ikke var efterladt nogen tvivl for investorerne om, at investering i Amagerbanken var en investering i en såkaldt "turn around" aktie forbundet med høj risiko.

Hertil bemærkes i øvrigt, at på samme vis som i Hafnia-dommen, at det ikke var de af A anførte mulige kritikpunkter til prospektet, der ultimativt resulterede i Amagerbankens konkurs, hvorfor der under alle omstændigheder ikke er årsagssammenhæng mellem eventuelle væsentlige mangler ved prospektet og As tab.

Endelig bemærkes, at A trods gentagne opfordringer ikke har kunnet identificere passager eller afsnit i prospektet, som ikke var retvisende.

Det bestrides således som udokumenteret, at prospektet har været behæftet med væsentlige mangler.

Uddybende om Finansiell Stabilitets vurdering af nedskrivningsbehovet i Amagerbanken, herunder om Amagerbanken har handlet ansvarspådragende ved at undlade at oplyse investorerne herom

A har gjort gældende, at uenigheden om nedskrivningsbehovet i Amagerbanken mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er af sådan karakter, at dette burde have været oplyst i prospektmaterialet for 2010, og at undladelsen heraf i sig selv bevirker, at der er tale om en væsentlig mangel ved prospektmaterialet, som udløser et prospektansvar for Amagerbanken. Dette bestrides i det hele.

Det gøres derimod overordnet gældende, at uenigheden om nedskrivningsbehovet mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er irrelevant for ansvarsbedømmelsen i nærværende sag, idet det alene var Finanstilsynet og ikke Finansiell Stabilitet, som havde tilsynskompetencen med Amagerbanken, og så længe Amagerbanken agerede i overensstemmelse med Finanstilsynets retningslinjer og påbud, er det irrelevant, hvorvidt Finansiell Stabilitet måtte have været af en anden opfattelse af bankens mulige nedskrivningsbehov.

Amagerbankens daværende ledelse var vidende om, at Finanstilsynet var af den opfattelse, at solvensreservation og nedskrivninger lå indenfor et lovligt skøn.

Finansiel Stabilitet skulle alene vurdere forsvarligheden og betingelserne for tildelingen af en den individuelle statsgaranti, mens vurderingen af bankens nedskrivnings- og solvensbehov netop var Finanstilsynets ressortområde jf. ligeledes rigsrevisionens rapport. Hvorledes og hvordan Finansiel Stabilitet fastsatte eller udarbejdede disse vilkår er et internt anliggende i Finansiel Stabilitet og i øvrigt offentligheden uvedkommende.

Finansiel Stabilitet tildelte – på nærmere fastsatte vilkår - en individuel statsgaranti til Amagerbanken på kr. 13,5 mia. Efter Finansiels Stabilitets fastsættelse af vilkårene for den individuelle statsgaranti var det op til Amagerbanken at vurdere, om vilkårene eller andre oplysninger udgjorde intern viden som krævede orientering af markedet efter dagældende værdipapirhandelslovs § 27, jf. ligeledes afsnit nedenfor, hvor det er nærmere beskrevet, at Amagerbanken i prospektmaterialet for 2010 netop behørigt oplyste om vilkårene for den individuelle statsgaranti.

Finansiels Stabilitets foreløbige og interne vurderinger af nedskrivningsbehovet var således irrelevante for markedet, idet Finansiels Stabilitet absolut ingen indflydelse havde på, hvorvidt Amagerbanken skulle foretage yderligere nedskrivninger eller ej. Dette er tillige slået fast af såvel Rigsrevisionen og Erhvervs- og Vækstministeriet, som netop har understreget, at det (alene) er Finanstilsynet, som har til opgave og har kompetencen til at vurdere solvens og nedskrivningsbehovet i banken.

Kompetencen hertil lå alene hos Amagerbankens ledelse og Finanstilsynet, der begge på tidspunktet var enige i forsvarligheden af det udøvede skøn over nedskrivningerne. Forsvarligheden i det udøvede skøn var tiltrådt af både bankens interne og eksterne revision. Sidstnævnte bestående af 4 statsautoriserede revisorer fra henholdsvis KPMG og Deloitte.

Derfor er Finansiels Stabilitets antagelser i den sammenhæng markedet uvedkommende. Uagtet heraf uddybes Amagerbankens synspunkter vedrørende de af Finansiels Stabilitet udarbejdede notater i det følgende.

Nærmere om de af Finansiell Stabilitet udarbejdede notater

For så vidt angår de af Finansiell Stabilitet udarbejdede notater gøres det gældende, at notaterne var foreløbige og af intern karakter, som ikke var tiltænkt eller egnede til anvendelse af andre end Finansiell Stabilitet.

Amagerbanken er for så vidt enig med A i, at bankens ledelse i et vist omfang var vidende omkring uoverensstemmelserne mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med vurderingen af Amagerbankens nedskrivningsbehov i foråret 2010, jf.

bestyrelsesmødereferat i banken af 13. juni 2010 og bestyrelsesmødereferat i banken af 16. juni 2010.

Amagerbanken er derimod ikke enig i, at Amagerbanken var vidende omkring konkrete beregninger fra Finansiell Stabilitet eller havde fået fremsendt nedskrivningsnotater fra Finansiell Stabilitet til bankens gennemgang, hvilket i øvrigt understøttes af bestyrelsesformand N. E. Nielsens redegørelse af 31. oktober 2013.

Amagerbanken er i øvrigt ikke enig i, at bankens ledelse før den 4. februar 2011 besad en viden omkring nedskrivningsbehovet for 4. kvartal 2010, som var så konkretiseret, at det krævede offentliggørelse til markedet, jf. dagældende værdipapirhandelslovs § 27, jf. ligeledes dom afsagt af Sø- og Handelsretten den 13. august 2014 i sag P-35-12 (Hintze-sagen).

I forlængelse heraf gøres det gældende, at en eventuel oplysningsforpligtelse vedrørende et muligt nedskrivningsbehov på et eller flere af bankens engagementer først indtræder, når nedskrivningsbehovet er en realitet – og altså ikke ved tredjemands, herunder f.eks. Finansiell Stabilitets undersøgelser af nedskrivningsbehovet i Amagerbanken.

At Finansiell Stabilitets arbejdsnotater alene var udtryk for ufuldstændige vurderinger følger ligeledes af Rigsrevisionens rapport, hvoraf baggrunden for forskellen mellem Finansiell Stabilitets vurderinger og Finanstilsynets vurderinger er nærmere beskrevet.

Såfremt Amagerbanken havde været vidende omkring de af Finansiell Stabilitet udarbejdede interne notater, som banken i øvrigt ikke var enige i, bestod der under alle omstændigheder ikke en pligt til at oplyse markedet om tredjemands foreløbige vurderinger af bankens nedskrivningsbehov.

Med baggrund i ovenstående gøres det gældende, at selvom Amagerbanken måtte have haft eller burde have haft viden omkring de af Finansiell Stabilitet udarbejdede notater, ville det have været uforsvarligt at oplyse markedet om forhold, som enten ikke var endelige eller i øvrigt ikke havde karakter af intern viden, som skulle offentliggøres efter dagældende værdipapirhandelslovs § 27, jf. § 34.

Dette understøttes i øvrigt af realitetsgrundsætningen i henhold til dagældende værdipapirhandelslovs § 27, stk. 1, hvorefter, at det først er når bestyrelsen træffer en reel beslutning, at der opstår intern viden, der kræver offentliggørelse. Hovedformålet med dagældende værdipapirhandelslovs § 27 var at sikre omsætningen og sikkerheden på det finansielle marked, herunder at sikre et højt informationsniveau og en effektiv prisdannelse på de værdipapirer, der er optaget på regulerede markeder. Det ville således være i strid med bestemmelsens formål, såfremt et børsnoteret selskab skulle give meddelelse om enhver relevant oplysning, før bestyrelsen dels havde relevant, nødvendig og tilstrækkelig viden, dels reelt havde truffet beslutning om forholdet, idet det først er på det reelle beslutningstidspunkt, at de omhandlende forhold eller beslutninger med sikkerhed bliver gennemført. Såfremt pligten til at offentliggøre beslutningerne måtte antages at foreligge på et tidligere tidspunkt, end når det med sikkerhed kan fastslås, at beslutningerne ville blive gennemført, vil dette netop give utryghed på markedet. En sådan retsstilling ville bevirke, at bestyrelsesarbejdet i større selskaber ville blive undermineret og være udtryk for *uforsvarlig* forretningsførelse.

Uagtet at Amagerbanken måtte have været vidende omkring de af Finansiell Stabilitet udarbejdede notater – hvilket bestrides – gøres det således gældende, at uoverensstemmelserne mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vedrørende nedskrivningsbehovet i Amagerbanken ikke havde en sådan karakter, at de skulle være

nærmere beskrevet i prospektet eller i øvrigt meddelt til markedet efter dagældende værdipapirhandelslovs § 27.

Sammenfattende gøres det således gældende, at Amagerbanken på intet tidspunkt har været forpligtet til at offentliggøre en eventuel viden om de af Finansiell Stabilitet udarbejdede interne notater.

Nærmere vedrørende Steen Hove og Steen Hemmingsens tilkendegivelser på bestyrelsesmødet den 15. september 2010

A har anført, at Amagerbankens ledelse senest på bestyrelsesmødet den 15. september 2010 besad en sådan viden om den divergerende opfattelse mellem Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet om nedskrivningsbehovet i banken, og at disse forhold skulle være oplyst til markedet enten i prospektet eller via en separat selskabsmeddelelse.

Dertil bemærkes, at Steen Hove og Sten Hemmingsens tilkendegivelse om, at: *"Det vil således ikke overraske os, hvis en nærmere gennemgang ville vise et behov for nedskrivninger på 500 mio. kr., men vi kan ikke udelukke at beløbet bliver væsentligt større"*, ikke er eller kan være andet end gisninger fra de nyvalgte bestyrelsesmedlemmer.

At de nyvalgte bestyrelsesmedlemmer tilkendegav, at det ikke ville overraske såfremt, at der muligvis skulle ske yderligere nedskrivninger, er under ingen omstændigheder ensbetydende med, at der skal gives meddelelse til markedet om et senere muligt yderligere nedskrivningsbehov, eller at der skulle have været oplyst nærmere herom i prospektet.

Steen Hove og Steen Hemmingsen havde ikke haft adgang til opdateret information på dette tidspunkt og havde således ikke lavet konkrete nedskrivningsberegninger eller foretaget vurderinger af konstaterede tab på konkrete engagementer, hvorfor deres tilkendegivelse om nedskrivningsbehovet under ingen omstændigheder kunne danne grundlag for en bestyrelsesbeslutning om yderligere nedskrivninger.

Den 25. november 2010 afgav Amagerbanken – baseret på netop indtrådte omstændigheder i forhold til to kunders konkurs – en selskabsmeddelelse om behov for yderligere nedskrivninger. Bortset herfra var der ikke ultimo 2010 eller primo 2011 konkret viden om behov for yderligere nedskrivning forud for bestyrelsesmødet den 3. og 4. februar 2011.

I den forbindelse gøres det gældende, at først på bestyrelsesmødet den 3. og 4. februar 2011 stod det klart, at der var et yderligere nedskrivningsbehov for 4. kvartal 2010, som krævede orientering af markedet, jf. herved dom afsagt af Sø- og Handelsretten den 13. august 2014 i sag P-35-12 (Hintzesagen).

Uddybende om Amagerbankens oplysninger om direktionens fremtid i prospektet

Det gøres gældende, at forholdene omkring de forestående ændringer i Amagerbankens direktion og ledelse er behørigt beskrevet i prospektet efter offentliggørelsen af prospekttillæg 2, særligt under hensyntagen til, at det på tidspunktet for offentliggørelsen af prospekttillægget endnu var uvist, hvor længe og i hvilket omfang Jørgen Brændstrup fremadrettet skulle være tilknyttet banken.

Offentliggørelsesforpligtelsen, som kommer til udtryk i dagældende værdipapirhandelslovs § 27, kan ikke udstrækkes til beslutninger, der reelt ikke er truffet. Det gøres således gældende, at realitetsgrundsætningen, der kommer til udtryk i dagældende værdipapirhandelslovs § 27, tillige må finde anvendelse på vurderingen af, hvornår en oplysning til en investor skal medtages i et prospekt.

Det gøres således gældende, at Amagerbanken ikke skulle/kunne beskrive forholdene om den fremtidige direktionens sammensætning anderledes, end som den fremgår af prospekttillæg 2.

Uddybende om Amagerbankens beskrivelse af regnskabsmæssige skøn i prospektet

Konkursboet gør gældende, at beskrivelsen af forudsætningerne for det regnskabsmæssige skøn er behørigt beskrevet i prospektet.

Det bemærkes i den forbindelse dels, at advokatundersøgelsen ikke har citeret alle relevante passager ved sin vurdering af problemstillingen, og dels at prospektet skal ses i sammenhæng med halvårsrapporten for 2010, hvoraf forudsætningerne for det regnskabsmæssige skøn – også ifølge advokatundersøgelsen – er behørigt beskrevet i prospektet, hvilket tillige uddybes nærmere i afsnit nedenfor.

De usikkerhedsfaktorer og risici, der var medvirkende til den efterfølgende konkurs er tilstrækkeligt beskrevet i prospektet og halvårsrapporten for 2010. Hertil kommer, at Amagerbankens økonomiske udfordringer som følge af den finansielle krise og de betydelige udlån til navnlig ejendomssektoren var velkendte og velbeskrevet i offentligheden.

Uagtet heraf gøres det gældende, at en eventuel uklar beskrivelse i prospektet af det regnskabsmæssige skøn efter en samlet vurdering ikke er væsentlig for en potentiel investor og derfor ikke ansvarspådragende for konkursboet.

Uddybende om oplysningen af de af Finansiell Stabilitet opstillede betingelser for den individuelle statsgaranti i prospektet

Som beskrevet er uoverensstemmelserne mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i foråret 2010 omhandlende nedskrivningsbehovet i Amagerbanken efter Amagerbankens opfattelse uden betydning for ansvarsvurderingen.

Derimod er det relevant, i hvilket omfang vilkårene er beskrevet i prospektmaterialet for 2010.

...

Vilkårene for kapitalrejsningen, herunder tilførslen af 750 mio. kr. samt udpegning af 2 nye bestyrelsesmedlemmer valgt af Finansiell Stabilitet, er beskrevet adskillige steder i prospektet.

Dernæst fremgår det ligeledes adskillige steder, at Finansiell Stabilitet efter kapitalrejsningen ville få adgang til at udøve væsentlig indflydelse på bankens organisation og virksomhed.

Med baggrund heri gøres det gældende, at vilkårene for tildelingen af den individuelle statsgaranti behørigt er beskrevet i prospektmaterialet, ligesom der hverken var en pligt eller ret til at redegøre for Finansiell Stabilitet og Finanstilsynets eventuelle uenighed.

Tema 2 – ansvar for gennemførelse af kapitalrejsningen

Det er konkursboets opfattelse, at beslutningen om gennemførelse af kapitalrejsningen i 2010 er en ledelsesmæssig beslutning, der ikke kan rettes mod konkursboet, jf. nærmere afsnit 0. Allerede derfor er As synspunkter i denne forbindelse nærværende sag uvedkommende.

Uagtet heraf gøres det subsidiært gældende, at beslutningen herom ikke var ansvarspådragende, idet der ikke er grundlag for at konkludere, at den daværende ledelse handlede ansvarspådragende i relation til beslutningen om at gennemføre emissionen, dels henset til at Finanstilsynet fandt, at ledelsens regnskabsmæssige skøn var lovligt, dels henset til at Finansiell Stabilitet konkluderede, at Amagerbanken ville være levedygtig, såfremt der bl.a. blev tilført kapital for kr. 750 mio.

For så vidt angår As anbringender om, at Steen Hove og Steen Hemmingsens tilkendegivelser på bestyrelsesmødet den 15. september 2010 bevirkede, at Amagerbanken herefter under alle omstændigheder var vidende omkring de forskellige vurderinger af nedskrivningsbehovet mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, henvises i det hele til det i afsnit 0 anførte.

A har herudover ikke påvist forhold der medfører, at ledelsens beslutning om at gennemføre kapitalrejsningen var ansvarspådragende.

Tema 3 – er der handlet ansvarspådragende i forbindelse med beslutningen om at nedskrive for de 3,1 mia. kr., herunder beslutningen om ledelsens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn

Amagerbanken gør overordnet gældende, at hverken banken eller Ledelsen har handlet ansvarspådragende over for A eller andre i forbindelsen med beslutningen om

yderligere nedskrivninger den 3. og 4. februar 2011, ligesom det gøres gældende, at Ledelsens håndtering af såvel de i sagen nævnte nedskrivninger, herunder Ledelsens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn dels skete som et led i forberedelsen af aflæggelse af årsrapporten for 2010 og dels var i overensstemmelse med sædvanlig bankpraksis og således ikke ansvarspådragende.

Aflæggelse af årsrapporten for 2010

A har gjort gældende at, Amagerbanken er erstatningsansvarlig, idet banken efter As opfattelse forud for emissionen havde én tilgang til det regnskabsmæssige skøn, som Amagerbanken ifølge A umiddelbart efter emissionen ændrede, hvilket set i sammenhæng med beslutningen om nedskrivningen i februar 2011 skulle være ansvarspådragende.

Hertil bemærkes overordnet, at det er afgørende at vurdere ledelsens dispositioner ud fra den situation ledelsen og Amagerbanken befandt sig i efter ledelsens tiltrædelse i november 2010, herunder særligt de betydelige forberedelser vedrørende årsrapporten for 2010 og de i øvrigt indtrådte forværringer i en række engagementer i efteråret 2010.

Årsrapporten for 2010 skulle aflægges den 23. februar 2011. Ledelsen tiltrådte medio november 2010, hvorfor ledelsen havde et særdeles komprimeret forløb med at forberede årsrapporten for 2010 frem til det planlagte regnskabsbestyrelsesmøde den 3. februar 2011, hvor årsrapporten for 2010 skulle behandles.

Det gøres hertil gældende, at det er sædvanlig procedure i forbindelse med aflæggelsen af en årsrapport i en finansiel virksomhed, at undersøge boniteten på bankens engagementer, herunder værdien af bankens sikkerheder, og at alle tiltag fra november 2010 og frem til februar 2011 var sædvanlige dispositioner under de givne forudsætninger, som ledelsen stod med.

I forhold til denne proces skal de særlige forhold hvor organisationen blev tilført en række højt kvalificerede men også nye folk tages med i betragtning.

Ved afslutningen af denne proces – og ikke før – stod det klart for ledelsen, at der skulle foretages yderligere – og væsentlige nedskrivninger, og først på dette tidspunkt blev Amagerbankens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn implementeret.

Om processen gøres det uddybende gældende:

1.1.1 Ledelsens foreløbige gennemgang af Amagerbankens udlån - forberedelse af årsrapporten for 2010

Det gøres gældende, at de igangværende undersøgelser, herunder de foreløbige engagementsgennemgange version I-IV var en del af forberedelsen til aflæggelsen af årsrapporten for 2010, og dernæst at de ikke var endelige eller tilstrækkelige præcise til at danne grundlag for en indstilling til bestyrelsen før regnskabsbestyrelsesmødet den 3. februar 2011.

Dette støttes af, at der ved præsentationen af de foreløbige undersøgelser på bestyrelsesmødet i Amagerbanken den 15. december 2010, blev indskærpet, *at der var tale om foreløbige tal, som skulle behandles nøjere*, ligesom det ved gennemgangen på bestyrelsesmødet den 7. januar 2011 igen blev fremhævet, *at der ikke var tale om indstillinger fra direktionens side*.

Af referatet fra revisionsudvalgsmødet den 24. januar 2010 fremgår, at revisionerne ikke var færdige med revisionen af nedskrivninger pr. 31. december 2010, hvilket ligeledes understøtter, at der fortsat blev arbejdet intensivt på forberedelsen af årsrapporten for 2010.

Arbejdet i revisionsudvalget blev drøftet på bestyrelsesmødet i Amagerbanken den 25. januar 2011, hvoraf det blandt andet fremgår, at der ville blive fremsendt et mere gennemarbejdet materiale med direktionens og revisionsudvalgets indstilling til bestyrelsen.

Det forhold, at den foreløbige engagementsgennemgang version IV blev fremsendt til bestyrelsen den 28. januar 2011, bevirker ikke, at beslutningen om nedskrivninger kunne have

været foretaget på dette tidspunkt eller, at der var tale om en egentlig indstilling til bestyrelsen, allerede fordi det fremgår af gennemgangen i version IV, at der fortsat ville blive arbejdet med opstilling af de sidste betalingsrækker, hvilket ultimativt ville påvirke nedskrivningssimuleringerne.

Det kan således lægges til grund, at direktionen og kreditafdelingen – sammen med eksterne rådgivere – helt frem til bestyrelsesmødet den 3. februar 2011 arbejdede på at skaffe sig det nødvendige overblik over engagementernes stade, og at det først var på dette tidspunkt, at der var tilvejebragt en egentlig indstilling, der gav bestyrelsen et fyldestgørende beslutningsgrundlag for Bankens nedskrivningsbehov.

Under hensyntagen til at bestyrelsens stillingtagen til direktionens indstilling – udover at være af væsentlig samfundsmæssig betydning – havde direkte indflydelse på Amagerbankens overlevelse blev bestyrelsens beslutning berettiget udskudt til næste dag, således at bestyrelsen havde tilstrækkelig tid til at overveje, om den ville tiltræde direktionens indstilling.

1.1.2 Særligt om ændringen af skønnet ved værdiansættelse af sikkerheder

Indledningsvist understreges det, at Ledelsen ikke ændrede Amagerbankes regnskabspraksis, hvilket ville have krævet en nærmere beskrivelse i det pågældende regnskab.

Det var således alene tilgangen til det regnskabsmæssige skøn ved værdiansættelsen af sikkerheder på OIV engagementer, der blev ændret af Ledelsen.

Dette er ligeledes indikeret ved Amagerbankens selskabsmeddelelse af 6. februar 2011, hvori banken orienterede markedet om Amagerbankens sammenbrud og forestående afvikling i henhold til bankpakke III. Det fremgår således af meddelelsen:

"Beregningen af nedskrivningerne er foretaget på grundlag af en going concern vurdering. En mere forceret afoikling af engagementerne skønnes at medføre et væsentligt større nedskrivningsbeløb." [min understregning]

Det er således alene tilgangen til det regnskabsmæssige skøn ved værdiansættelsen af sikkerheder på OIV engagementer, der blev ændret af Ledelsen.

A synes tillige at gøre gældende, at beslutningen herom skulle have været offentliggjort i umiddelbar forlængelse af emissionens gennemførelse. Dette forudsætter at der var truffet en beslutning herom, hvilket imidlertid ikke var tilfældet.

I den forbindelse gøres det gældende, at Ledelsens ændrede tilgang til regnskabsmæssige skøn ikke kræver særskilt meddelelse til markedet, samt Ledelsen først på bestyrelsesmødet den 4. februar 2011 besluttede at ændre tilgangen til det regnskabsmæssige skøn.

Der blev således ikke på et tidligere tidspunkt truffet en beslutning om at anvende mere forsigtige vurderingsprincipper af Amagerbankens engagementer og sikkerheder. At kreditafdelingens løbende arbejde byggede på et forsigtighedsprincip og et behov for at gennemgå alle større engagementer, ændrer ikke herved.

Dette støttes ligeledes af referatet fra revisionsudvalgs mødet af 24. januar 2011, hvoraf fremgår:

"Bankens ledelse har ikke færdigvurderet principperne for opgørelse af nedskrivningerne pr. 31. december 2010, hvorfor tidsplanen hen mod offentliggørelse af årsrapporten bliver ændret."

At bestyrelsen tiltræder kreditafdelingens tilgang til den foreløbig gennemgang af Amagerbankens engagementer på bestyrelsesmødet den 15. december 2010, ændrer ikke ved, at det først er ved beslutningen, om nedskrivningerne for 4. kvartal 2010 den 4. februar 2010, at der skete en ændret tilgang til det regnskabsmæssige skøn, hvorfor en eventuel offentliggørelsesforpligtelse i forbindelse ændringen af det regnskabsmæssige skøn – i overensstemmelse med realitetsgrundsætningen – tidligst kunne indtræde i den forbindelse.

For en god ordens skyld bemærkes i øvrigt, at såvel advokatundersøgeren, Finanstilsynet som Rigsrevisionen har konkluderet, at Ledelsens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn lå inden for rammerne af regnskabsreglerne. Rigsrevisionen beskriver i øvrigt ændringen af det regnskabsmæssige skøn, som følger:

"Det er Rigsrevisionens vurdering, at Amagerbankens nye ledelse tog udgangspunkt i en normaliseret kreditpolitik og nedskrivningspraksis, da den nye ledelse afdækkede bankens risici i januar 2011." [min understregning]

Dernæst har Finanstilsynet anført, at det var betydelige forværringer i porteføljen og ikke den nye ledelses mere forsigtige tilgang til nedskrivninger, der var årsagen til, at Amagerbanken ikke længere opfyldte solvensbehovet.

Finanstilsynet udtaler:

"Baseret på en grundig gennemgang af engagementer, hvor der var betydelige mednedskrivninger, er det Finanstilsynets vurdering, at over halvdelen af mernedskrivningerne skyldtes forværringer i porteføljen i form af forøgelse af udlån til dårlige debitorer, forringelse af boniteten af debitorerne og fald i værdien af sikkerheder, mens resten skyldtes ledelsens ændrede regnskabsmæssige skøn vedrørende nedskrivninger og strategi for engagementerne. Det var således de betydelige forværringer af kreditkvaliteten og ikke den nye ledelses mere forsigtige tilgang, der var årsagen til, at banken ikke overholdte solvensbehovet" (mine understregninger):

Det gøres således gældende, at den primære årsag til de betydelige nedskrivninger for 4. kvartal 2010 skyldtes forværringer i engagementerne i 4. kvartal 2010, hvorfor A ikke har dokumenteret, at der måtte være lidt et tab som følge af Ledelsens beslutning om at have en fornyet tilgang til vurderingerne af Amagerbankens sikkerheder.

.....

Opsamlende kan det konstateres, at ledelsens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn ikke kræver særskilt meddelelse til markedet samt at beslutningen om at ændre tilgangen til

det regnskabsmæssige skøn, først blev truffet på bestyrelsesmødet den 4. februar 2011, hvorfor en eventuel oplysningsforpligtelse tidligst vil kunne indtræde her, jf. ligeledes realitetsgrundsætningen i henhold til dagældende værdipapirhandelslovs § 27.

Endelig bemærkes, at A ikke har lidt tab, som følge af ledelsens ændrede tilgang til de regnskabsmæssige skøn, hvorfor de almindelige erstatningsretlige betingelser ikke er opfyldt, idet årsagen til de betydelige nedskrivninger, der ultimativt resulterede i bankes konkurs skyldtes – som anført af finanstilsynet – forværringer i 4. kvartal 2010 og ikke ledelsens ændrede tilgang til det regnskabsmæssige skøn, herunder beslutningen om de betydelige nedskrivninger for 4. kvartal 2010.

Tema 4 - erstatningsansvar som følge af et ledelsesansvar

For så vidt angår sagens fjerde tema omhandlende, hvorvidt en tidligere aktionær overhovedet kan gøre et erstatningsansvar gældende overfor konkursboet, som følge af beslutninger truffet af ledelsen, gøres det overordnet gældende, at Amagerbanken alene kan ifalde et erstatningsansvar, såfremt erstatningskravet støttes på enten en overtrædelse af værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1 eller et erstatningsansvar som følge af et mangelfuldt eller misvisende børsprospekt.

Det gøres således gældende, at et eventuelt ansvar for Ledelsens beslutning om at gennemføre emissionen for 2010 samt ledelsens beslutning om at ændre tilgangen til det regnskabsmæssige skøn, er en ledelsesmæssig beslutning, som er konkursboet uvedkommende, idet det ville være i strid med de selskabsretlige regler og ikke omfattet af de børsretlige beskyttelseshensyn, at pålægge et konkursbo erstatningsansvar over for aktionærene for ledelsens eventuelle ansvarspådragende handlinger.

I den forbindelse gøres det gældende, at grundlæggende selskabs- og konkursretlige principper medfører, at aktionærer ikke kan konvertere deres indskud i et kapitalselskab til et simpelt erstatningskrav mod konkursboet til skade for de øvrige simple kreditorer. En anden tilgang ville medføre, at der afgørende kunne rykkes på sammenhængen mellem en aktionærs

risiko og mulighed for gevinst, som forekommer ved enhver aktieinvestering og ville medføre, at aktionærerne alene har fordelene ved en investering, mens kapitalsekskabers simple kreditorer skal afdække en betydelig del af risikoen ved aktionærernes investering.

Det gøres således gældende, at konkursboet udover et erstatningsansvar som følge af et mangelfuldt eller misvisende børsprospekt eller et ansvar i medfør af værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1 ikke kan blive mødt af erstatningskrav støttet på ledelsens eventuelle ansvarspådragende dispositioner, herunder bestyrelsens beslutning om at ændre tilgangen til det regnskabsmæssige skøn, beslutningen om de betydelige nedskrivninger for 4. kvartal 2010, eller beslutningen om at gennemføre emissionen i 2010. Sådanne krav kan alene rejses direkte mod et selskabs ledelse.

Konkursboet er således hverken erstatningsansvarligt for ledelsens eventuelle ansvarspådragende beslutning om gennemførelse af kapitalrejsningen i 2010, beslutningen om at ændre tilgangen til det regnskabsmæssige skøn, eller for beslutningen om de betydelige nedskrivninger den 4. februar 2011 eller kombinationen af de nævnte beslutninger.

Sø- og Handelsrettens begrundelse og resultat

Det første spørgsmål i denne sag er, om et eventuelt ansvar for prospekt og emission (også) kan rettes mod kapitalsekskabet selv, således at de børsretlige regler om emissionsansvaret som *lex specialis* skal have forrang frem for de generelle selskabsretlige regler om kapitalbeskyttelse. Et ansvar vil betyde, at egenkapital, som definitivt er tilgået selskabet, tilbageleveres til (nogle af) selskabets aktionærer, og i en konkurssituation som den foreliggende vil det betyde, at (nogle af) aktionærerne i stedet for at være efterstillede rykker op på linie med simple kreditorer i boet.

I Hafnia-dommen (UfR 2002.2067H), hvor prospektansvar ikke blev statueret, udtaler Højesteret følgende:

”Det må i almindelighed være en forudsætning for at pålægge de nævnte prospektansvarlige – eller eventuelt selskabet selv – erstatningsansvar overfor investorer for mangler ved prospektet i form af urigtige eller udeladte oplysninger, at der er tale om forhold, som – set i lyset af prospektets øvrige oplysninger – efter en samlet vurdering er af væsentlig betydning for bedømmelsen af selskabet.”

Som udgangspunkt lægges det således til grund, at et prospektansvar for selskabet selv principielt kan være en mulighed. Det må dog antages, at det vil kræve en betydelig grad af uagtsomhed før et sådant ansvar kan blive aktuelt.

A har vedrørende sagens tema 1 gjort gældende, at Amagerbankens prospekt er mangelfuldt og ansvarspådragende for sagsøgte, idet det ikke i tilstrækkelig grad omtalte uenighederne mellem banken, Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, herunder især om nedskrivningsbehovet. Det gøres i den forbindelse gældende, at bankens ledelse havde viden om Finansiell Stabilitets negative vurderinger af bankens økonomi, og at denne ikke mindst var væsentlig henset til Finansiell Stabilitets afgørende rolle i forbindelse med bankens fortsatte drift, og den samtidige offentliggørelse af aftalen med Finansiell Stabilitet. Sagsøger har ikke henvist til andre konkrete mangler ved prospektmaterialet.

I overensstemmelse med værdipapirhandelslovens (dagældende) § 23, stk. 3 og stk. 6, samt den i medfør af samme bestemmelses stk. 7 udstedte bekendtgørelse, skal et prospekt - foruden at opfylde en række detaljerede krav - generelt udarbejdes så det er dækkende og følger god prospektetik. Et muligt prospektansvar vil således basere sig på en vurdering af om selskabets virkelige situation var fyldestgørende beskrevet i det offentliggjorte prospekt, herunder om prospektet indeholdt vildledende eller urigtige faktiske oplysninger, urealistiske forventninger til selskabets fremtidige indtjeningspotentialer eller der omvendt er sket fortielse af væsentlige oplysninger. Det fremgår tillige af dommen i Hafnia-sagen, jf. ovenfor, at et prospekt derudover skal vurderes ud fra en helhedsbetragtning.

Det fremgår allerede i første sætning i prospektets registreringsdokument, i afsnittet med overskriften ”Risikofaktorer”, at ”investering i Amagerbankens værdipapirer indebærer høj

risiko". Det er omtalt i afsnittet om "Risici forbundet med bankens aktuelle situation", at Finansiell Stabilitet, ovenpå Finanstilsynets vurdering af bankens individuelle solvensbehov, har stillet krav om forhøjelse af bankens basiskapital, ligesom Finansiell Stabilitet har forpligtet banken til, at to kandidater udpeget af Finansiell Stabilitet skal indvælges i bankens bestyrelse. Det fremgår udtrykkeligt, at der er væsentlig risiko for at banken ikke kan fortsætte som pengeinstitut, hvis disse krav ikke opfyldes, og risikoen for konkurs og kapitaltab omtales udtrykkeligt. Der er endvidere flere afsnit hvor nedskrivningsbehovet og risiko for yderligere nedskrivninger eller hurtigere nedbringelse af engagementer med "kortere tidshorisont end forudsat" omtales, og at dette vil "øge tabene markant på sådanne engagementer". Den sammenfattende første sætning i hovedafsnittet om "Risici forbundet med Amagerbankens drift" er således, at "Banken er eksponeret for risiko for, at bankens strategi ikke kan gennemføres...". Prospektet må, læst som en helhed, anses for at give en realistisk beskrivelse af, at en investering indebar høj risiko, men modsvarende også mulighed for gevinst. Der kan således ikke gives sagsøger medhold i, at prospektmaterialet var mangelfuldt.

Det bemærkes i den forbindelse også, at der stilles visse krav til investorers – også private investorers - agtpågivenhed i forhold til at foretage en helhedsbedømmelse af påtænkte investeringer, og synspunkter om accept af risiko har spillet ind i en række afgørelser vedrørende mere risikobetonede investeringer. Bankens halvårsregnskab for 2010 var offentliggjort inden prospektet og bankens vanskelige økonomiske situation, herunder kapitalrejsning og påbud fra Finanstilsynet i 2009 var almindeligt kendt. Efter bevisførelsen kan det ikke lægges til grund, at banken på tidspunktet for udarbejdelse af prospektet var i besiddelse af andre væsentlige oplysninger, som havde en karakter som ville have påvirket sagsøgers investeringsbeslutning i starten af september 2010, og som burde have været medtaget i prospektet.

Sagsøger har endvidere i forbindelse med sagens tema 2 og 3 gjort gældende, at ledelsen og bestyrelsen i hvert fald havde opnået yderligere særlig viden på tidspunktet for gennemførelse af emissionen medio september 2010, som burde have bevirket at denne ikke var blevet gennemført. Endvidere er det gjort gældende, at der foreligger et ansvar, herunder for manglende overholdelse af oplysningspligten i værdipapirhandelslovens § 27, stk. 1, i

forbindelse med de efterfølgende ændringer af vurderingsprincipper, som markant ændrede behovet for nedskrivninger og solvensreservationer, og som ikke var begrundet i nye forhold og oplysninger.

Disse forhold ligger efter sagsøgers beslutning om og effektivering af investeringen og der findes ikke at foreligge så ekstraordinære omstændigheder, at et ansvar for tab ved investeringen rettet mod selskabet selv vil kunne komme på tale, hvorved bemærkes, at et sådant ansvar ikke tidligere har været statueret i dansk retspraksis. Sagsøger har baseret sine anbringender på ansvar for ledelsen, og det bemærkes i den forbindelse også, at ansvarsbedømmelsen i Sø- og Handelsrettens dom i Hafnia-sagen var forskellig for de professionelle medvirkende og for de to sagsøgte ledelsesmedlemmer, som også blev frifundet i Sø- og Handelsretten.

Amagerbanken A/S under konkurs frifindes således i det hele for As påstand om, at hans tab ved investering i Amagerbanken den 2. september 2010 skal anerkendes som et erstatningsberettiget tab og et simpelt konkurskrav i medfør af konkurslovens § 97.

Ved fastsættelse af sagsomkostningsbeløbet er der taget hensyn til sagsværdien, sagens karakter og omfang, herunder hovedforhandlingens varighed, sagsøgtes udgifter til materialesamling og oplysning om at konkursboet ikke er momsregistreret.

Thi kendes for ret:

Amagerbanken A/S under konkurs frifindes.

Inden 14 dage skal A betale 75.000 kr. i sagsomkostninger til konkursboet.